Sfântul şi dreptul Simeon şi Sfânta Ana, proorociţa
(3 februarie)

Întâmpinarea Domnului (2 februarie):

https://www.academia.edu/43189250/%C3%8Ent%C3%A2mpinarea_Domnului_2_februarie_

https://archive.org/details/intampinarea-domnului_202202

***

Dreptul Simeon şi proorociţa Ana exprimă o bucurie deosebită, bucuria pe care o au drepţii când se întâlnesc cu Dumnezeu, când trăiesc intens comuniunea cu Dumnezeu.

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei 3
În această lună, ziua a treia - Sfântul şi dreptul Simeon, primitorul de Dumnezeu şi Anna, proorociţa (Minei) 6
Canon de rugăciune către Sfântul şi dreptul Simeon 20
Acatistul Sfântului şi dreptului Simeon 28
Acatistul dreptului Simeon.....39
Paraclisul Sfântului şi dreptului Simeon şi al Sfintei proorociţe Ana 48
Vieţile Sfinţilor - Pomenirea Sfântului şi dreptului Simeon, primitorul de Dumnezeu 62
Sfântul și dreptul Simeon - drumul spre sfințenie.....65
Sinaxar - Pomenirea Sfântului şi dreptului Simeon, primitorul de Dumnezeu şi a proorociţei Ana.....66
Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul şi dreptul Simeon, primitorul de Dumnezeu; Sfânta proorociţă Ana 68
Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfântul şi dreptul Simeon, primitorul de Dumnezeu; Sfânta proorociţă Ana 70
Proloagele din 3 februarie.....72
Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului şi dreptului Simeon 77
Cântare de laudă la dreptul Simeon, apărătorul copiilor mici.....79
Vei cunoaşte pe Domnul prin Duhul Sfânt.....83
Dreptul Simeon şi prorociţa Ana - martorii Întâmpinării Domnului 85
Sfântul și dreptul Simeon - mijlocitor înaintea lui Dumnezeu pentru primirea unei a doua șanse 87
Patriarhul României: Dreptul Simeon şi proorociţa Ana exprimă bucuria pe care o au drepţii când se întâlnesc cu Dumnezeu.....90
Mănăstirea Nechit a primit un fragment din moaștele Sfântului Simeon, care L-a ținut în brațe pe Mântuitorul Hristos 93
Sfântul şi dreptul Simeon, ocrotitorul copiilor.....95
Sfânta proorociţă Ana.....113

Evanghelia şi Apostolul zilei

Evanghelia

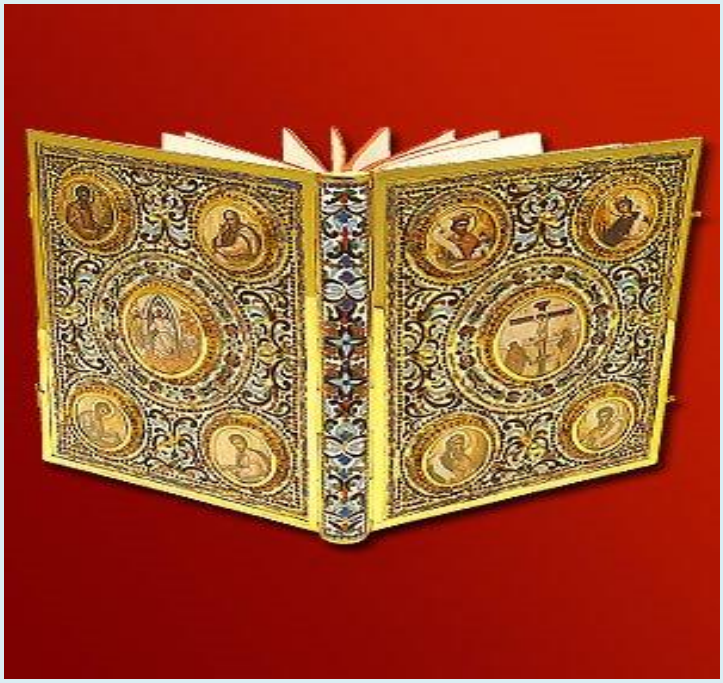

Luca 2, 25-38

25. Şi iată era un om în Ierusalim, cu numele Simeon şi omul acesta era drept şi temător de Dumnezeu, aşteptând mângâierea lui Israel şi Duhul Sfânt era asupra lui.
26. Şi lui i se vestise de către Duhul Sfânt că nu va vedea moartea până ce nu va vedea pe Hristosul Domnului.
27. Şi din îndemnul Duhului a venit la templu şi când părinţii au adus înăuntru pe Pruncul Iisus, ca să facă pentru El după obiceiul Legii,
28. El L-a primit în braţele sale şi a binecuvântat pe Dumnezeu şi a zis:
29. Acum slobozeşte pe robul Tău, după cuvântul Tău, în pace,
30. Că ochii mei văzură mântuirea Ta,
31. Pe care ai gătit-o înaintea feţei tuturor popoarelor,
32. Lumină spre descoperirea neamurilor şi slavă poporului Tău Israel.
33. Iar Iosif şi mama Lui se mirau de ceea ce se vorbea despre Prunc.
34. Şi i-a binecuvântat Simeon şi a zis către Maria, mama Lui: Iată, Acesta este pus spre căderea şi spre ridicarea multora din Israel şi ca un semn care va stârni împotriviri.
35. Şi prin sufletul tău va trece sabie, ca să se descopere gândurile din multe inimi.
36. Şi era şi Ana proorociţa, fiica lui Fanuel, din seminţia lui Aşer, ajunsă la adânci bătrâneţe şi care trăise cu bărbatul ei şapte ani de la fecioria sa.
37. Şi ea era văduvă, în vârstă de optzeci şi patru de ani, şi nu se depărta de templu, slujind noaptea şi ziua în post şi în rugăciuni.
38. Şi venind ea în acel ceas, lăuda pe Dumnezeu şi vorbea despre Prunc tuturor celor ce aşteptau mântuire în Ierusalim.

Apostol

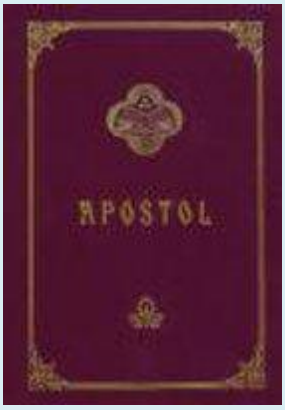

Epistola către Evrei a Sfântului apostol Pavel

Evrei 9, 11-14

11. Iar Hristos, venind Arhiereu al bunătăţilor celor viitoare, a trecut prin cortul cel mai mare şi mai desăvârşit, nu făcut de mână, adică nu din zidirea aceasta;
12. El a intrat o dată pentru totdeauna în Sfânta Sfintelor, nu cu sânge de ţapi şi de viţei, ci cu însuşi sângele Său şi a dobândit o veşnică răscumpărare.
13. Căci dacă sângele ţapilor şi al taurilor şi cenuşa junincii, stropind pe cei spurcaţi, îi sfinţeşte spre curăţirea trupului,
14. Cu cât mai mult sângele lui Hristos, care, prin Duhul cel veşnic, S-a adus lui Dumnezeu pe Sine, jertfă fără de prihană, va curăţi cugetul vostru de faptele cele moarte, ca să slujiţi Dumnezeului celui viu?

În această lună, ziua a treia - Sfântul şi dreptul Simeon, primitorul de Dumnezeu şi Anna, proorociţa (Minei)

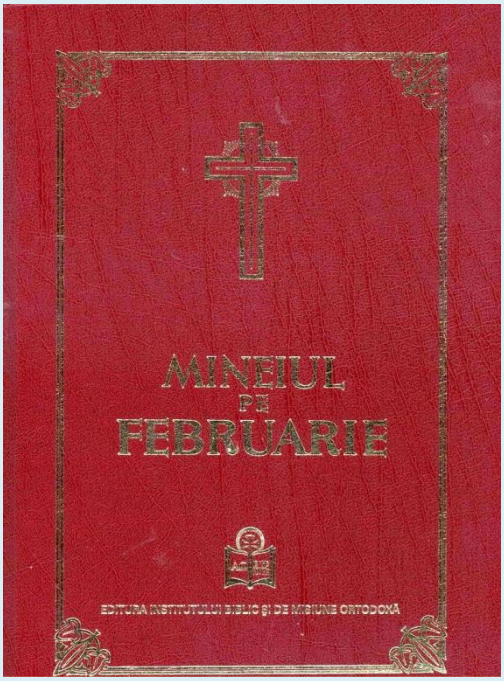

La Vecernie

La Doamne strigat-am..., Stihirile pe 6, ale praznicului 3, şi ale sfântului 3.

Stihirile praznicului, glasul 1:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria cetelor cereşti şi pe pământ oamenilor tare folositoare, prea curată Fecioară miluieşte-ne pe noi cei ce scăpăm la tine. Că nădejdile noastre, după Dumnezeu, întru tine le-am pus, Născătoare de Dumnezeu.

Făcătorul tuturor, şi Mântuitorul nostru, s-a adus la biserică de Maica Fecioară. Pentru aceea bătrânul cu bucurie luându-l pe dânsul, striga: Acum slobozeşte pe robul tău Bunule, cu pace precum bine ai voit.

Simeon primind în braţe din mâinile Fecioarei, pe Mântuitorul cel ce s-a născut mai-nainte de toţi vecii, striga: Văzut-au marginile lumii, lumina slavei tale. Acum slobozeşte pe robul tău Bunule cu pace, că te-am văzut.

Pe Mântuitorul, cel ce s-a născut în vremile cele mai de pe urmă spre mântuirea oamenilor, ţinându-l Simeon în braţe, cu bucurie striga: Văzut-am lumina nea-

murilor şi slava lui Israil. Acum mă slobozeşte, precum ai zis ca un Dumnezeu din cele de aici, cu porunca ta.

Alte **Stihiri** ale sfântului, glasul al 4-lea:

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Drept şi desăvârşit, şi peste tot slăvit fiind, de Dumnezeu insuflate, pe Dumnezeu unul cel desăvârşit, care a venit să îndrepteze lumea, pe mâini l-ai luat întrupat, şi ca să te slobozeşti de trup, ai strigat către dânsul: Acum slobozeşte pe robul tău în pace, Iubitorule de oameni, că te-am văzut astăzi.

Tânăr fiind cu duhul şi bătrân cu trupul Simeoane, făgăduinţă ai luat, a nu vedea moartea, până ce vei vedea prunc tânăr pe Făcătorul, cel ce este mai-nainte de veci, Dumnezeul tuturor, care a sărăcit cu trupul. Şi văzându-l ai săltat şi slobozire din trup ai cerut, şi la dumnezeieştile locaşuri ai trecut bucurându-te.

Anna cea de Dumnezeu insuflată, şi Simeon fericitul care au strălucit cu proorocia şi în lege fără prihană s-au arătat, pe Dătătorul legii, cel ce s-a arătat prunc pentru noi, văzându-l s-au închinat lui acum. A căror pomenire astăzi cu bucurie prăznuim, după datorie slăvind pe Iisus, iubitorul de oameni.

Slavă..., Şi acum..., glasul al 5-lea

Cel vechi de zile prunc făcându-se cu trupul, de Maica Fecioară în biserică s-a adus, plinind făgăduinţa legii sale. Pe care Simeon primindu-l, a zis: Acum slobozeşte în pace, după cuvântul tău pe robul tău; că văzură ochii mei mântuirea ta, Doamne.

La Stihoavnă

Stihirile, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratei, cetate sfântă, a proorocilor mărire; împodobeşte-ţi casa întru care Cel dumnezeiesc se naşte.

Astăzi Mântuitorul, ca un prunc s-a adus, în biserica Domnului, şi cu mâini bătrâneşti, bătrânul pe acesta l-a primit.

Stih: Acum slobozeşte pe robul tău, Stăpâne după cuvântul tău în pace.

Prunc cu trupul, cel vechi cu anii, prea slăvit se vede în ziua de astăzi, şi în biserică se aduce.

Stih: Lumină spre descoperire neamurilor, şi slavă poporul tău Israil.

Primeşte Simeoane, Preacurata a strigat, în braţe ca pe un prunc pe Domnul slavei, şi Mântuitorul lumii.

Slavă..., Şi acum..., glasul 1 a lui Anatolie

Cel vechi de zile, care legea de demult în Sinai a dat lui Moise, astăzi prunc s-a văzut. Şi după lege ca un Făcător al legii, legea plinind, în biserică s-a adus, şi bătrânului s-a dat. Şi primindu-l pe el Simeon dreptul, şi plinirea făgăduinţelor văzându-o săvârşită, cu bucurie a strigat: Văzut-au ochii mei, taina cea din veac ascunsă, care în zilele acestea de apoi s-a arătat lumină risipind întunericul neamurilor celor necredincioase, slavă dând noului Israil celui ales. Pentru aceasta slobozeşte pe robul tău, din legăturile acestui trup, la viaţa cea neîmbătrânitoare şi minunată şi fără de sfârşit, Cela ce dai lumii mare milă.

Troparul praznicului.

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul..., Troparul praznicului de trei ori.

După întâia Catismă, **Sedealna**, glasul 1:

Podobie: Piatra fiind pecetluită de iudei şi ostaşii străjuind prea curat trupul Tău, înviat-ai a treia zi, Mântuitorule, dăruind lumii viaţă pentru aceasta, puterile cerurilor strigau Ţie, Dătătorule de viaţă: Slavă învierii Tale, Hristoase; slavă împărăţiei Tale; slavă rânduielii Tale, Unule, Iubitorule de oameni.

La biserică te-ai adus Vistierule al vecilor, viaţa tuturor, pentru mine făcându-te sub lege, Cel ce oarecând ai scris pe lespezi legea în muntele Sinai, ca să mântuieşti pe toţi din robia cea de demult a legii. Slavă, milostivirii tale, Mântuitorule. Slavă, împărăţiei tale; Slavă, rânduielii tale; Unule iubitorule de oameni. (de două ori)

După a doua Catismă, **Sedealna** glasul al 5-lea:

Podobie: Cuvântul cel împreună...

La biserică te-ai adus, ca să plineşti cele obişnuite, Făcătorul şi Stăpânul şi dătătorul legii, bine ai voit a te ţine trupeşte în braţele lui Simeon. Cel ce eşti tuturor înfricoşat şi ţii toată zidirea, Unule îndurate, descoperind lumina ta nouă tuturor.

Slavă..., Şi acum..., iar aceasta

Canoanele, al praznicului cu Irmosul pe 6, şi al sfântului pe 6.

Canonul sfântului

facere a lui Iosif

Cântarea 1-a

Irmos: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul, şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maici şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta minunile ei bucurându-mă.

În lăcaşurile drepţilor cu bucurie sălăşluindu-te, pe Domnul cel drept, drepte Simeoane, roagă-l să îndrepteze pe cei ce săvârşesc dumnezeiască pomenirea ta prea fericite.

Cela ce în lege ai fost sfinţitor prea sfinţite, pe Cel ce a propovăduit legea, prunc l-ai văzut. Şi după legea firii, de Dumnezeu primitorule murind, la viaţa cea nemuritoare bucurându-te te-ai mutat.

Slavă...

Pe Cela ce ţine cu mâinile marginile lumii, de mâinile Fecioarei ţinut l-ai văzut, şi în cinstitele tale braţe luându-l, decât Moise mai cinstit te-ai arătat prea fericite.

Şi acum..., a Născătoarei

Cel deplin s-a micşorat, cel mai-nainte de veci s-a început, cuvântul s-a îngroşat, Ziditorul s-a zidit, cel neîncăput în pântecele tău întrupându-se de Dumnezeu dăruită.

Cântarea a 3-a

Irmos: Biserica cea stearpă...

Înălțându-te cu sfinţite fapte, de Dumnezeu grăitorule, ca un stâlp luminos prea înalt te-ai făcut arătat Sfântului Duh; pentru aceasta te lăudăm.

Pe Domnul legii, care a deschis pântecele Fecioarei, şi prunc purtător de trup s-a făcut, Simeoane l-ai văzut, pe Cel ce dăruieşte tuturor mântuire.

Slavă...

Cel ce a zidit cu mâinile pe om întrupându-se, cu mâinile tale s-a ţinut, sfinţindu-te pe tine arătat, şi cerându-te tu la viaţa ce va să fie, fericite, te-a slobozit.

Şi acum..., a Născătoarei

Cleşte înţelegător, purtând cărbunele cel dumnezeiesc, care din sângiurile tale, s-a întrupat mai presus de minte, Simeon dacă te-a văzut ceea ce eşti cu totul fără prihană, bucurându-se te-a fericit.

Irmosul: Biserica cea stearpă a născut din păgâni, şi adunarea cea cu mulţi fii a slăbit; minunatului Dumnezeului nostru, să-i strigăm: Sfânt eşti Doamne.

Condacul sfântului; glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Pe Ziditorul tuturor şi Domnul, luându-l astăzi Simeon bătrânul pe mâinile sale, s-a rugat a se dezlega de legăturile vieţii acesteia stricăcioase, şi slobozindu-se s-a mutat la viaţa cea veşnică.

Sedealna, glasul al 3-lea:

Podobie: De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Pe tine cel ce te-ai întrupat din Fecioară, Hristoase, bucurându-se te-a luat în braţe sfinţitul Simeon, strigând: Acum slobozeşte pe robul tău, Stăpâne. Şi Anna

cea fără prihană proorociță şi slăvită, acum mărturisire şi laudă ți-a adus ție. Iar noi dătătorule de viață, strigăm către tine: Slavă, ţie celui ce bine ai voit aşa.

Slavă..., Şi acum..., iar aceasta

Cântarea a 4-a

Irmos: Cel ce şade în Slavă pe Scaunul Dumnezeirii, pe nor uşor a venit Iisus Cel mai presus de Dumnezeire, prin palmă curată şi a mântuit pe cei ce strigă: Mărire, Hristoase, puterii Tale!

Învechitu-te-ai în bătrâneţe, iar cu credinţa te-ai înnoit, vrând să vezi prunc tânăr pe Cel cu totul desăvârşit, Simeoane. Carele a înnoit lumea cea învechită prin asupreala luptătorului celui vechi.

Să fericim cu un glas pe Simeon fericitul, ca pe cel ce s-a învrednicit a vedea pe Dumnezeu cel fericit, care s-a îmbrăcat în trup, ca să facă fericiţi pe cei ce erau ticăloşi mai-nainte.

Slavă...

Dătător legii pe tine te cunosc, şi afară de firea legilor întrupat care lege nouă ai adus, Simeon a strigat: Unule Doamne, acum mă slobozeşte la viaţa cea nestricăcioasă.

Şi acum..., a Născătoarei

Cel ce în mână toate le poartă, în mâinile pururea Fecioarei fiind purtat, pe aceasta mai presus decât Heruvimii şi Serafimii o a făcut ca pe ceea ce l-a născut: Pe care să o lăudăm, şi cu bună credinţă să o fericim.

Cântarea a 5-a

Irmos: Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta; că tu, Fecioară, neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu cel peste toate şi ai născut pe Fiul cel fără de ani, cel ce dăruieşte pace tuturor celor ce te laudă pe tine.

Cu curăţia minţii, lui Dumnezeu Atotţiitorul ca un înger slujind, fericite, cu jertfele legii ai curăţit de demult pe poporul lui Israil, sângele cel de mântuire mai-nainte arătându-l prea luminat.

Pe tine însuţi te-ai făcut lui Dumnezeu Biserică prea sfântă, prin dumnezeieşti fapte, de Dumnezeu grăitorule. Pentru aceasta ai văzut pe Dumnezeu cu trup ca un prunc în sfânta biserică, mutându-te pe tine la dumnezeieştile locaşuri.

Slavă...

Să lăudăm toţi astăzi, duhovniceşte dănţuind, pe Simeon primitorul de Dumnezeu, împreună cu dânsul şi pe Anna cea înţeleaptă, ca pe cei ce au fost prooroci lui Dumnezeu, şi l-au văzut pe dânsul prunc făcut pentru noi.

Şi acum..., a Născătoarei

Nearzând pântecele tău, cela ce este neschimbat din fire ceea ce una eşti mai sfântă decât Heruvimii, Om s-a arătat, din tine născându-se; şi pe cei lepădaţi prin stricăciune, pe toţi i-a mântuit, Maica lui Dumnezeu, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Cântarea a 6-a

Irmos: Strigat-a mai-nainte...

Strigat-ai când ai văzut pe Domnul, Simeoane: Acum precum te-ai făgăduit slobozeşte pe robul tău, Mântuitorule, ca să vestesc tuturor celor din iad a ta dumnezeiască întrupare.

Înfrumuseţatu-te-ai, şi decât Moise mai luminat te-ai făcut, în braţe primind pe cel înfrumuseţat cu podoaba, Simeoane bătrânule, care pentru noi, precum suntem noi, prunc s-a făcut.

Slavă...

Văzându-te pe tine Simeoane, plin de dumnezeieştile ape ridicându-te, şi mergând către cei ce zăceau întru întunericul iadului, legaţii cei de acolo de dumnezeiască răcorire s-au umplut.

Şi acum..., a Născătoarei

Să mă vâneze pe mine caută totdeauna cel cu totul viclean, ci din cursele lui mă izbăveşte, Stăpână, şi sub dumnezeiescul acoperământ al aripilor tale întreg mă păzeşte.

Irmosul: Strigat-a mai-nainte închipuind îngroparea ta cea de trei zile, proorocul Iona în chit rugându-se: Din stricăciune mă mântuieşte, Iisuse Împărate al puterilor.

Condacul şi Icosul praznicului.

Sinaxar

Întru această lună în 3 zile, pomenirea Sfântului şi dreptului Simeon, primitorul de Dumnezeu, şi a Annei proorociţa.

Acest sobor se face în cinstita apostolie a Sfântului Iacov fratele lui Dumnezeu, ce este în cinstita biserică a Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, lângă sfânta biserică cea mare.

Stih: Vestit-a morţilor bătrânul că Dumnezeu Cuvântul fiind,
Om arătându-se, până şi la dânşii va ajunge venind,
În a treia zi Simeon s-a dezlegat,
De legăturile trupului cu adevărat.

La Anna.

Stih: Fiica lui Fanuil nu s-a mutat de pe pământ,
Până ce singură, pe Dumnezeu Cuvântul prunc l-a văzut.

Acesta luând adaos vieţii sale întru acest veac, pentru că i s-a vestit mai-nainte de la Duhul Sfânt să nu vadă moarte, până nu va vedea pe Hristos, luându-l pe dânsul în braţele lui, şi adeverindu-se mai-nainte prin Duhul Sfânt cele ce erau să fie la dânsul, după menirea lui, a luat sfârşitul vieţii sale.

Iar Anna proorociţa era fată a lui Fanuil, din neamul lui Asir; şi locuind cu bărbatul ei, şapte ani, şi săvârşindu-se acela prin moarte, ea se afla în biserică în toată viaţa ei, zăbovind cu rugăciunea şi cu postul, pentru care pricină şi ea ţinându-le aceste iubitoare de Dumnezeu lucruri neosebit, s-a învrednicit a vedea pe Domnul, aducându-l în biserică de patruzeci de zile după trup, de Preasfânta lui Maică şi de dreptul Iosif. Şi mulţumind ea lui Dumnezeu, a proorocit de dânsul, zicând către toţi cei ce se aflau în biserică: Acest prunc este Domnul cel ce a întărit Cerul şi pământul. Acesta este Hristos, de care a proorocit toţi proorocii. Deci făcându-se acestora astăzi pomenire, însemnăm şi propovăduim înfricoşata şi nepovestita pogorâre şi iubirea de oameni, care o a făcut cu noi Dumnezeu.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor mucenici Adrian şi Evvul.

Stih: Pe Adrian care se bucură de sabie a fi tăiat,
Mâna gealatului cea voioasă spre ucidere îl taie arătat.
De sabie pentru Domnul, Evvule murind.
Sfatul cel prea bun în Domnul ai fost plinind.

Aceştia erau din oraşul Vaneea, şi fiindcă aveau dragoste către mărturisitorii şi mucenicii lui Hristos, s-au dus la Cezareea, unde mărturiseau mulţi mucenici. Şi văzându-se acolo că sunt creştini, au fost duşi la ighemonul Firmilian, şi mărturisind în privelişte pe Hristos, îndată au fost bătuţi pe spate şi pe coaste, asemenea au luat şi alte mai mari munci; şi fiindcă stau întăriţi întru mărturisirea lui Hristos, pentru aceasta foarte s-a mâniat ighemonul, şi i-a dat spre mâncare fiarelor.

Şi mai întâi fericitul Adrian, dat fiind la un leu, şi luptându-se cu el prin multă bărbăţie, şi cu darul lui Dumnezeu rămânând nevătămat, i s-a tăiat capul.

Apoi Sfântul Evvul, mai întâi fiind măgulit de ighemonul şi fiind rugat ca să se lepede de Hristos, iar el întru nimic socotind îndemnările şi rugăminţile aceluia, a fost aruncat şi el la acelaşi leu; şi fiindcă l-a biruit pe el şi a rămas nevătămat i s-a tăiat capul, şi aşa au luat amândoi cununile muceniciei cele neveştejite.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului mucenic Vlasie Vucol adică Boarul.

Stih: Staulul boilor avea pe Vlasie de demult,
Iar acum în lăcaşurile Domnului se află el locuind.

Acest Sfânt Vlasie, era din Cezareea Capadociei, fiu de părinţi prea bogaţi. Şi pe bogăţia lor o a sporit mulţimea vitelor ce aveau, din care bogăţie dau cu îmbelşugare milostenie la săraci. Iar când se făcu goană de elini asupra creştinilor, atunci se căută şi fericitul acesta Vlasie şi nu se afla, deşi prin pustietăţi, şi prin văi era cercat de elini. Despre care înştiinţându-se viteazul mucenic al lui Hristos singur s-a dat pe sine la gonacii săi cu atâta bucurie, ca şi când ar fi fost chemat la masa împărătească şi găzduia, şi făcea ospăţ gonacilor săi, ca unor făcători de bine şi prieteni ai săi.

Deci mergând de faţă la judecată, şi întrebat fiind de ighemonul, şi-a arătat şi numele, şi credinţa, şi meşteşugul său, pentru care îndată a fost întins de câte patru părţile trupului, şi a fost bătut cu vine crude, dar Dumnezeu i-a uşurat durerile, şi i-

a vindecat rănile. Această minune văzându-o ighemonul, farmece o numea pe ea. Apoi l-a pus într-un cazan cu apă fiartă, poruncind ca să stea într-însul cinci zile. Iar îngerii lui Dumnezeu pogorându-se îndemnau pe mucenicul să nu se teamă; ci să aibă îndrăzneală, şi totodată a împrăştiat focul, şi vătămarea cea dintr-însul. Iar după cinci zile venind ostaşii ca să scoată pe sfântul din cazan, şi văzându-l pe dânsul că este viu, şi cum că cânta împreună cu îngerii, îndată s-a propovăduit pe sine că sunt şi ei creştini. Despre care înştiinţându-se ighemonul a trimis alţi ostaşi ca să-l scoată, care şi aceia mergând, asemenea s-au numit pe sine creştini. Mai în urmă s-a dus şi însuşi ighemonul, şi văzând pe sfânt în cazan şi socotind că apa este rece, a poruncit ca să-i scoată apă de acolo să-şi spele faţa; iar aceasta făcându-se, îndată a orbit ticălosul. Şi împreună cu orbirea şi-a lepădat şi spurcatul său suflet.

Iar mucenicul lui Hristos, cu apa aceea pe toţi ostaşii ce au crezut i-a botezat în numele Sfintei Treimi. Apoi ducându-se la staulul vitelor sale, a povăţuit pe maică-sa şi pe rudeniile sale, cele ce se cuvenea spre mântuirea lor. Şi aşa şi-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu.

Iar cei ce s-au întâmplat la fericitul său sfârşit, au văzut sfântul lui suflet că a ieşit din trup ca o porumbiţă albă şi luminată, şi a zburat la Cer. Şi sfântul său trup, s-a îngropat în acelaşi loc; iar toiagul său a odrăslit lângă jertfelnicul de acolo, şi făcându-se copac mare, umbrea acelaşi jertfelnic.

Tot în această zi, proorocul Azarie, feciorul lui Addo, care cu pace s-a săvârşit.

Acesta era fiul lui Addo, din pământul Simvata; acesta a întors din Israil robia lui Iuda, şi murind fu îngropat în moşia sa.

Tot în această zi, Pavel şi Simon mucenicii, de sabie s-au săvârşit.

Stih: Şi Pavel aici şi Simon trebuiesc scrişi,
Nu cumva tăindu-li-se capetele să fie ascunşi.

Tot în această zi, Stântul Claudie, care cu pace s-a săvârşit.

Stih: Se bucură Claudie sfârşitul vieţii dobândind.
Precum dacă cineva psalmiceşte multe dobânzi ar fi aflând.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: N-au slujit făpturii înţelepţii lui Dumnezeu, ci numai Făcătorului şi groaza focului bărbăteşte călcând-o, se bucurau, cântând: Prea lăudate Dumnezeul părinţilor noştri şi Doamne, bine eşti cuvântat.

După legea Domnului Atotțiitorului, tu ai slujit, drept cu adevărat, şi în lege fără prihană fiind fericite. Pentru aceasta ai cântat: Domnul părinţilor şi Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Bucuria celor necăjiţi a venit, mântuirea lui Israil cu adevărat s-a arătat, ca un prunc în biserica sa. Slobozeşte-mă la viața ceea ce va să fie, Simeon a strigat bucurându-se.

Slavă...

Pentru milostivirea îndurărilor tale, pe mine robul tău cel trudit cu Scriptura legii, şi gârbovit de bătrâneţe slobozeşte-mă, Mântuitorule, Simeon a strigat, că te-am văzut pe pământ, trup purtând.

Şi acum..., a Născătoarei

Nedeşertând prea curat sânul Tatălui celui ce l-a născut, cel prea deplin în sânurile tale curată ca un prunc a şezut, gătind celor ce au voit a se asemăna lor, Preacurată, sfinţită şedere cu adevărat.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe tinerii cei binecredincioşi...

Pe Dumnezeu Cel Preaînalt, care a venit să împodobească ca pe o mireasă lumea cea văduvită de dumnezeiasca slavă, văduvă fiind Anna cea prea lăudată, şi cu darul proorociei strălucind l-a proslăvit, şi dumnezeiasca mântuire ce era să fie, tuturor celor ce erau de față o a arătat.

Jertfele legii ai adus, prea sfinţit sângele Mielului cel de mântuire, ce s-a vărsat pentru milostivirea cea negrăită, vestindu-l de departe. Pe care întrupat ținându-l Simeoane, te-ai proslăvit mai mult decât Moise, şi decât toți proorocii.

Binecuvântăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Văzând pe cel dorit, dezlegare din trup ai luat, de Dumnezeu insuflate, şi ca nişte grâu copt te-ai mutat la părinţi mărite, fiind crescut în bătrâneţe bune. Pentru aceasta a ta cu totul prăznuită pomenire cu bucurie sufletească săvârşim.

Şi acum..., a Născătoarei

Ca pe un crin, şi trandafir cu bun miros, ca pe o dumnezeiască mireasmă te-a aflat Cuvântul Dumnezeu cel prea înalt, prea curată dumnezeiască Mireasă, şi în pântecele tău s-a sălăşluit, umplând de bună mireasmă firea noastră, ceea ce se umpluse de necurăţia cea din păcat, Marie de Dumnezeu Născătoare.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe tinerii cei binecredincioşi în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit. Atunci fiind închipuită, iar acum lucrată, pe toată lumea ridică să-ţi cânte ţie: Pe Domnul lucrurile lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Catavasie: Eva cu adevărat, prin boala neascultării, a adus în lume blestemul; iar tu, Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, prin Odrasla sarcinii tale, ai înflorit lumii binecuvântare. Pentru aceasta, toţi te mărim.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cinstite sunt mâinile tale cu adevărat, de Dumnezeu primitorule, cela ce s-a atins de dumnezeieştile membre, ale celui ce se atinge de munţi, şi fumegă, precum cântă David, fericit cu adevărat tu ai fost. Pentru aceasta după vrednicie te lăudăm.

Sicriul tău izvorăşte credincioşilor tămăduiri şi pomenirea ta fericită este, strălucind mai mult decât soarele, şi sufletele tuturor luminând; la lumina cuno-ştinţei de Dumnezeu aducându-ne, de sfinţenie tăinuitorule prea sfinţite.

Slavă...

Luminează cu strălucire înţelegătoare ca soarele şi luna partea cea de sub soare, înţeleaptă Anna proorocița, şi bătrânul Simeon prea măritul. Pentru care pe noi, Iubitorule de oameni Doamne, de întunericul păcatelor ne mântuieşte.

Şi acum..., a Născătoarei

Dacă te-a văzut pe tine adevărată Maica Lui Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu, bătrânul a zis ca un prooroc: Iată Fiul tău spre scularea şi căderea multora este pus, Stăpână, şi spre semn cu anevoie de tâlcuit.

Irmosul: Eva adică prin boala neascultării, blestem înlăuntru a adus, iar tu Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin odrasla purtării în pântece, lumii binecuvântarea ai înflorit. Pentru aceasta toți te slăvim.

Luminânda

Podobie: Femei auziţi glas...

Fără schimbare după ipostas întru tine, Născătoare de Dumnezeu, cu trupul s-a împreunat mai presus de fire şi prunc s-a făcut Cuvântul. Pe care în braţe purtându-l ca un scaun de Heruvimi, acum lui Dumnezeu l-ai adus, şi Simeon bătrânul bucurându-se l-a primit pe Dânsul.

La Stihoavnă

Stihirile glasul al 6-lea:

Podobie: A treia zi ai înviat Hristoase...

Primeşte Simeoane, zis-a, cu mâinile pe Ziditorul a toate, o bătrânule, primeşte pe Hristos, pe care tânăra Fecioară l-a născut mai presus de fire spre bucuria neamului nostru.

Stih: Acum slobozeşte pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace.

Pe Făcătorul legii şi Dumnezeu, de care se cutremură mulțimea îngerilor, adunându-ne să-l lăudăm noroade pe Unul făcătorul de bine, şi dătătorul de lege, spre mântuirea sufletelor noastre.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor şi slavă poporului tău Israil.

Acum mă slobozeşte, Stăpâne, pe mine robul tău de legăturile trupului, precum ai zis în pace; că te-am văzut, Hristoase pe tine, lumina cea mai-nainte de veci, spre descoperirea neamurilor lui Israil.

Slavă..., Şi acum..., glasul al 2-lea

Pe cel sfinţit, sfinţita Fecioară l-a adus în biserică preotului, şi tinzându-şi mâinile Simeon, l-a primit pe el bucurându-se, şi a strigat: Acum slobozeşte pe robul tău, Stăpâne, după cuvântul tău în pace, Doamne.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

La Liturghie

Fericirile din Canonul praznicului, Cântarea 1-a, pe 4, şi din Canonul Sfântului, Cântarea a 6-a. Prochimenul praznicului şi al Sfântului, glasul al 7-lea. Veseli-se-va dreptul de Domnul. Stih: Auzi Dumnezeule glasul meu... Apostol către Evrei: Fraţilor, Hristos venind Arhiereu bunătăţilor... Aliluia, glasul al 5-lea. Lumină a răsărit dreptului... Stih: Strigat-au drepţii, şi Domnul i-a auzit pe dânşii. Evanghelia de la Luca: În vremea aceea, era un om în Ierusalim anume Simeon... Chinonicul: Întru pomenire veşnică va fi dreptul...

Canon de rugăciune către Sfântul şi dreptul Simeon

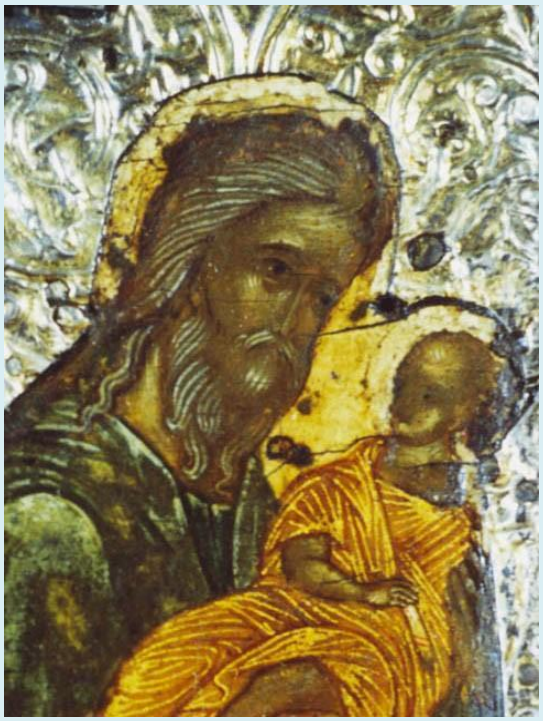

Tropar la praznicul Întâmpinării Domnului, glasul 1: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; că din tine a Răsărit Soarele dreptăţii, Hristos Dumnezeul nostru, luminând pe cei dintru întuneric. Veseleşte-te şi tu, bătrânule drepte, cel ce ai primit în braţe pe Izbăvitorul sufletelor noastre, Cel ce ne-a dăruit nouă şi Învierea.

Cântarea 1

Irmos: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul, şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maici şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta minunile ei bucurându-mă.

Stih: ***Sfinte şi dreptule Simeon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În locaşurile drepţilor cu bucurie sălăşluindu-te, pe Domnul cel drept, dreptule Simeon, roagă-L să îndrepteze pe cei ce prăznuiesc dumnezeiasca ta mutare, prea fericite.

Stih: ***Sfinte şi dreptule Simeon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce în Lege ai fost sfinţitor, prea sfinţite, pe Cel ce a propovăduit Legea, Prunc L-ai văzut. Şi după Legea firii, de Dumnezeu primitorule, murind, la Viaţa cea nemuritoare, bucurându-te, te-ai mutat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe Cel ce ţine în mâinile Sale marginile lumii, L-ai văzut purtat de mâinile Fecioarei şi în cinstitele tale braţe primindu-L, mai cinstit decât Moise te-ai arătat, prea fericite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cel Plin S-a deşertat, Cel mai înainte de veci S-a început, Cuvântul S-a Întrupat, Ziditorul S-a zidit, Cel Neîncăput în pântece a încăput, din tine Întrupându-Se, de Dumnezeu dăruită.

Cântarea a 3-a

Irmos: Pentru ca Biserica cea stearpă...

Stih: ***Sfinte şi dreptule Simeon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înălţându-te cu sfinţite fapte, de Dumnezeu grăitorule, ca un stâlp luminos sprijinit în chip vădit de Sfântul Duh te-ai arătat. Pentru aceasta te lăudăm.

Stih: ***Sfinte şi dreptule Simeon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe Domnul Legii, care a deschis pântecele cel fecioresc şi Prunc purtător de Trup S-a făcut, dreptule Simeon, L-ai văzut; pe Cel ce dăruieşte tuturor izbăvire.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cel ce a zidit cu mâna pe om Întrupându-Se, de mâinile tale a fost ţinut, sfinţindu-te în chip vădit pe tine şi cerându-te tu la Viaţa ce va să fie, prea fericite, te-ai eliberat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cleşte duhovnicesc, purtând Cărbunele cel dumnezeiesc, care din sângele tău S-a Întrupat mai presus de minte, dacă L-a văzut dreptul Simeon, bucurându-se, te-a fericit, Ceea ce eşti cu totul fără de prihană.

Irmosul: Pentru că Biserica cea stearpă din păgâni a născut, iar adunarea cea cu mulţi fii a slăbit, Minunatului Dumnezeului nostru să-I strigăm: Sfânt eşti Doamne!

Cântarea a 4-a

Irmos: Cel ce şade întru slavă pe Scaunul Dumnezeirii pe norul uşor a venit, Iisus cel Îndumnezeit, din prea curată Fecioară şi a mântuit pe cei ce strigă: Slavă puterii Tale, Doamne!

Stih: ***Sfinte şi dreptule Simeon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Învechitu-te-ai întru bătrâneţe, dar întru credinţă ai întinerit, vrând dreptule Simeon să vezi Prunc Tânăr pe cel desăvârşit, care a înnoit lumea cea învechită prin asuprirea luptătorului celui vechi.

Stih: ***Sfinte şi dreptule Simeon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Să fericim cu un glas pe dreptul Simeon fericitul, ca pe cel ce s-a învrednicit a vedea pe Dumnezeu, care S-a îmbrăcat în Trup, ca să facă fericiţi pe cei ce mai înainte erau ticăloşi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Dătător Legii Te cunosc pe Tine, Cel ce Te-ai Întrupat în afară de firea Legilor, care în Lege nouă, ne-ai făcut a locui; dreptul Simeon a strigat: unule Doamne, acum mă slobozeşte la Viaţa cea nestricăcioasă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cel ce în mână toate le poartă, de mâinile pururea Fecioarei este purtat; pe Aceasta, ca pe ceea ce L-a născut, mai presus decât Heruvimii şi Serafimii a făcut-o. Pe aceea să o lăudăm şi cu evlavie să o fericim.

Cântarea a 5-a

Irmos: Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta; că tu, Fecioară, neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu cel peste toate şi ai născut pe Fiul cel fără de ani, cel ce dăruieşte pace tuturor celor ce te laudă pe tine.

Stih: ***Sfinte şi dreptule Simeon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu curăţia minţii, ca un înger slujind lui Dumnezeu Atotţiitorul, fericite, cu sângele jertfelor ai curăţit de demult pe poporul lui Israel, mai înainte arătând prea luminat Sângele cel de mântuire.

Stih: ***Sfinte şi dreptule Simeon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe tine însuţi te-ai făcut, prin dumnezeieşti fapte, biserică prea sfântă a lui Dumnezeu, de Dumnezeu grăitorule; pentru aceasta ai văzut pe Dumnezeu cu Trup ca un Prunc, în Sfânta Biserică, mutându-te pe tine la dumnezeieştile Locaşuri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Astăzi să lăudăm cu toţii, duhovniceşte dănţuind, pe Sfântul şi dreptul Simeon, primitorul de Dumnezeu şi împreună cu dânsul pe Sfânta proorociţă Ana cea prea înţeleaptă, ca pe cei ce au fost prooroci ai lui Dumnezeu şi L-au văzut pe Dânsul Prunc făcut pentru noi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cel ce din fire este Neschimbat, nearzând pântecele tău, ceea ce singură eşti mai Sfântă decât Heruvimii, Om S-a arătat, din tine născându-Se şi pe toţi cei lepădaţi prin stricăciune i-a mântuit, Maica lui Dumnezeu, cu totul fără de prihană.

Cântarea a 6-a

Irmos: Strigat-a mai înainte...

Stih: ***Sfinte şi dreptule Simeon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Strigat-ai, dreptule Simeon, când ai văzut pe Domnul; acum, precum ai făgăduit, slobozeşte pe robul Tău, Mântuitorule, ca să vestesc tuturor celor din iad Dumnezeiasca Ta Întrupare.

Stih: ***Sfinte şi dreptule Simeon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înfrumuseţatu-te-ai şi decât Moise mai luminat te-ai făcut, în braţe primind pe Cel cu frumuseţe împodobit, bătrânule Simeon, care pentru noi, precum suntem noi, Prunc S-a făcut.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ridicându-te plin de ape dumnezeieşti, ai venit la cei ascunşi în întunericul iadului şi văzându-te cei ce erau încătuşaţi acolo, dreptule Simeon, de dumnezeiască răcorire s-au umplut.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Totdeauna caută să mă vâneze pe mine cel prea viclean; ci, mă rog ţie: din cursele lui mă smulge, Stăpână şi sub dumnezeiescul acoperământ al aripilor tale întreg mă păzeşte.

Irmosul: Strigat-a, mai înainte închipuind îngroparea Ta cea de trei zile, proorocul Iona în chit rugându-se: din stricăciune mântuieşte-mă, Iisuse, Împărate al Puterilor.

Condac, glasul 1: Cel ce cu naşterea Ta ai sfinţit pântecele Fecioarei şi mâinile dreptului Simeon care Te-au întâmpinat acum le-ai binecuvântat şi precum se cuvenea ne-ai mântuit pe noi, Hristoase Dumnezeule, împacă lumea ce se găseşte în războaie şi întăreşte Biserica pe care o ai iubit, Unule Iubitorule de oameni.

Cântarea a 7-a

Irmos: N-au slujit făpturii înţelepţii lui Dumnezeu, ci numai Făcătorului şi groaza focului bărbăteşte călcând-o, se bucurau, cântând: Prea lăudate Dumnezeul părinţilor noştri şi Doamne, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte şi dreptule Simeon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

După Lege ai slujit Domnului Atotţiitorului ca un drept, cu adevărat, sub Lege fără greşeală aflându-te, fericite. Pentru aceasta ai cântat: Domnul părinţilor şi Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte şi dreptule Simeon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Bucuria celor necăjiţi a venit, Izbăvirea lui Israel cu adevărat s-a arătat ca un Prunc în Biserica Sa şi Simeon bucurându-se a strigat: slobozeşte-mă la Viaţa ce va să fie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pentru milostivirea îndurărilor tale, pe mine, robul Tău cel trudit cu Scriptura Legii şi gârbovit de bătrâneţe, slobozeşte-mă, Mântuitorule, a strigat dreptul Simeon, că Te-am văzut pe pământ Trup purtând.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cel Deplin, nedeşertând prea curatul sân al Tatălui Celui ce L-a Născut, în sânurile tale, Preacurată, ca un Prunc a şezut, gătind, prea curată, sfinţită şedere cu adevărat, celor cu care a voit a Se asemăna.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe tinerii cei binecredincioşi...

Stih: ***Sfinte şi dreptule Simeon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe Dumnezeu Cel Preaînalt, care a venit să împodobească lumea cea văduvită de dumnezeiasca Slavă, ca pe o mireasă, văduva Ana cea prea lăudată şi care strălucea cu harul proorociei, L-a slăvit şi dumnezeiasca Izbăvire ce era să fie tuturor, celor ce erau de faţă, a arătat-o.

Stih: ***Sfinte şi dreptule Simeon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Jertfele de sânge ale Legii le-ai adus, vestind de departe prea sfinţitul Sânge al Mielului Cel de mântuire, ce s-a vărsat din milostivirea cea negrăită; pe Acela Întrupat ţinându-L, dreptule Simeon ai fost prea mărit mai mult decât Moise şi decât toţi proorocii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Văzând pe cel Dorit, dezlegare din trup ai luat, de Dumnezeu insuflate şi ca nişte grâu copt te-ai mutat la părinţi, mărite, crescut fiind în bătrâneţi frumoase. Pentru aceasta săvârşim pomenirea prăznuirii tale cu bucurie sufletească.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca pe un crin, ca pe un trandafir cu bun miros, ca pe o dumnezeiască Mireasmă te-a cules pentru Sine Cuvântul, Dumnezeul cel Preaînalt, prea curată dumnezeiască Mireasă şi în pântecele tău S-a Sălăşluit, umplând de bună mireasmă firea noastră, ce se umpluse de întinăciunea cea din păcat, Marie, de Dumnezeu Născătoare.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şt să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe tinerii cei bine credincioşi în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum lucrată; pe toată lumea o ridică să cânte Ţie: pe Domnul lucrurile lăudaţi-L, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Eva cu adevărat...

Stih: ***Sfinte şi dreptule Simeon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cinstite sunt mâinile tale cu adevărat, de Dumnezeu primitorule, cele ce s-au atins de dumnezeieştile mădulare ale Celui ce Se atinge de munţi şi fumegă, precum cântă David; cu adevărat fericit ai fost tu. Pentru aceasta după vrednicie te lăudăm.

Stih: ***Sfinte şi dreptule Simeon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Racla ta izvorăşte credincioşilor tămăduiri şi fericită este pomenirea ta, strălucind mai mult decât soarele şi sufletele tuturor luminând, întunericul duhovnicesc risipind, slujitorule al Tainelor, prea sfinţite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Luminează cu strălucire duhovnicească, întocmai ca soarele şi luna, partea cea de sub soare, înţeleapta Ana, proorociţa şi bătrânul Simeon, măritul. Pentru care izbăveşte-ne pe noi, Iubitorule de oameni Doamne, de întunericul păcatelor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Dacă te-a văzut venind pe tine, Maica lui Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu, bătrânul a zis ca un prooroc: iată Fiul tău spre ridicarea şi căderea multora este pus, Stăpână şi spre semn cu anevoie de tâlcuit.

Irmosul: Eva cu adevărat prin boala neascultării a primit blestemul în partea cea mai dinăuntru; iar tu Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, prin Odrasla pântecelui tău, Binecuvântare lumii ai înflorit. Pentru aceasta toţi te mărim.

Sedelna, glasul al 3-lea. **Podobie:** De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Pe Tine, Cel ce Te-ai Întrupat din Fecioară, Hristoase, bucurându-se Te-a primit în braţe sfinţitul Simeon, strigând: acum slobozeşte pe robul Tău, Stăpâne. Şi Sfânta Ana cea fără de prihană, proorociţa şi mărita, mărturisire şi laudă Ţi-a adus Ţie. Iar noi, Dătătorule de viaţă, strigăm către Tine: Slavă Ţie, Celui ce ai binevoit aşa!

Acatistul Sfântului şi dreptului Simeon

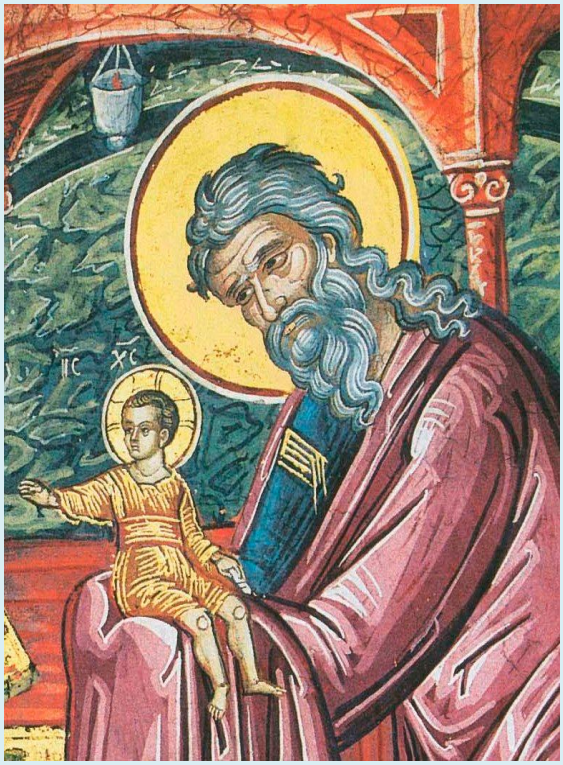

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.

Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Ca un lăcaş minunat, sfinţit de lumina Duhului, te-ai arătat în mijlocul poporului ales, aşteptând cu dor venirea Mântuitorului în trup, cu care vorbeai neîncetat în cămara inimii tale, aducându-i jertfa cântării de: ***Aliluia !***

Icosul 1

Primind la urechea inimii tale şoaptele Duhului, ca pe o comoară ai socotit cuvintele dumnezeieşti şi le-ai păstrat în vistieria inimii tale, aprinzând tot mai mult focul iubirii cereşti şi într-aripându-te cu nădejdea vederii Celui Nevăzut; pentru aceasta, minunându-ne de dar dat ţie de sus, cu cuviinţă îngerească îţi aducem flori de cântări ca acestea:
Bucură-te, primirea nădejdii mântuitoare;
Bucură-te, flacără a înţelepciunii dumnezeieşti;
Bucură-te, cunoscător al adâncurilor Duhului;
Bucură-te, sălaş al binecuvântărilor dumnezeieşti;
Bucură-te, încredinţare a tainei minunate;
Bucură-te, vederea Celui Nevăzut cu ochii sufletului;
Bucură-te, sălaş al sfinţeniei luminătoare;
Bucură-te, aşteptarea mângâierii lui Israel;
Bucură-te, casă sfinţită a darurilor Duhului;
Bucură-te, cunună a îngereştii înţelepciuni;
Bucură-te, turn neclintit al faptelor bune;
Bucură-te, aşteptare roditoare de vederi minunate;

Bucură-te, Sfinte şi drepte Simeoane, mărturisitorule al întrupării Cuvântului !

Condacul 2

Ca o stea prea luminoasă străluceai în mijlocul celor şaptezeci de înţelepţi ai lui Israil, fiind însetat de lumina înţelepciunii Celui ce primeşte, din multa Sa milostivire, din nevrednicele noastre guri lauda îngerească: ***Aliluia !***

Icosul 2

Adâncul judecăţilor dumnezeieşti prea înfricoşător l-ai socotit, Sfinte Simeoane, şi încercând să-l cuprinzi între hotarele minţii omeneşti, ai gândit că e cu neputinţă ca o fecioară să ia în pântece, neştiind de bărbat; dar te-ai învrednicit mai apoi a vedea cu ochii tăi mântuirea lui Israel gătită prin Fecioara şi Născătoarea de Dumnezeu, pentru care primeşte cuvinte de cinstire ca acestea:
Bucură-te, pătrunderea tainelor înalte;
Bucură-te, vederea celor mai presus de minte;
Bucură-te, cercetare întru înţelepciune a Scripturilor;
Bucură-te, aşteptarea celor nemaivăzute;
Bucură-te, împărtăşire din izvorul înţelepciunii;
Bucură-te, primirea cuvântului mântuitor;
Bucură-te, oglindă a darurilor dumnezeieşti;
Bucură-te, cort sfinţit al Treimii;
Bucură-te, adăpare din cuvintele Scripturii;
Bucură-te, luminare cu razele proorociilor;
Bucură-te, plinitor al legii dumnezeieşti;
Bucură-te, vederea rânduielii Stăpânului;
Bucură-te, Sfinte şi drepte Simeoane, mărturisitorule al întrupării Cuvântului !

Condacul 3

Voind a cuprinde taina naşterii Fecioarei în oglinda minţii omeneşti, te-ai grăbit a şterge tălmăcirea cuvintelor proorocului Isaia, dar, luând îndreptare prin înger, ai cântat Stăpânului: ***Aliluia !***

Icosul 3

Îngerul Domnului a fost trimis ca să te oprească de la fapta ce voiai să o săvârşeşti din îndoiala inimii şi ţi-a vestit că vei vedea plinirea celor proorocite, de care minune veselindu-te, te învredniceşti acum de cinstirea noastră:
Bucură-te, primirea făgăduinţei mântuitoare;
Bucură-te, îndreptare minunată prin înger;
Bucură-te, ascultarea cuvântului dumnezeiesc;
Bucură-te, îndulcire de purtarea de grijă a Ziditorului;

Bucură-te, tâlcuirea tainei mai presus de minte;
Bucură-te, împărtăşire de lumina înţelepciunii;
Bucură-te, descoperirea adâncului judecăţilor dumnezeieşti;
Bucură-te, ascultarea glasului îngeresc;
Bucură-te, lămurirea tainei străine înţelegerii omeneşti;
Bucură-te, buna mireasmă a sfinţeniei;
Bucură-te, făclie nestinsă în ceata drepţilor;
Bucură-te, aşteptarea vederii celor proorocite;
Bucură-te, Sfinte şi drepte Simeoane, mărturisitorule al întrupării Cuvântului !

Condacul 4

Cuvintele îngerului păstrându-le în cartea inimii tale ca pe nişte daruri înainte-mergătoare vederii Cuvântului, ţi-ai împodobit sufletul cu aripile îngereşti ale rugăciunii, strigând către Dătătorul tuturor darurilor: Aliluia !

Icosul 4

Viaţa ta a fost ca o oglindă a vieţuirii îngereşti, întru toate împrejurările ferindu-te de orice răutate şi curăţindu-ţi ochii sufletului cu roua rugăciunii; noi, minunându-ne de râvna ta de împodobire cu virtuţi în aşteptarea Adevărului, îţi aducem stâlpările noastre de gând cinstitor de viaţă curată:
Bucură-te, îndemnător spre vieţuire îngerească;
Bucură-te, vas purtător de daruri cereşti;
Bucură-te, suflet îmbrăcat în haina curăţiei;
Bucură-te, mireasmă tainică a darurilor Duhului;
Bucură-te, ocrotitor tainic al pruncilor;
Bucură-te, scară a virtuţilor dumnezeieşti;
Bucură-te, lucrător osârdnic în pământul mântuirii;
Bucură-te, curăţirea minţii în râurile umilinţei;
Bucură-te, aşteptarea Luminii neapuse;
Bucură-te, carte a cugetărilor dumnezeieşti;
Bucură-te, făclie sfinţită a dreptăţii;
Bucură-te, stâlp neclintit al virtuţii;
Bucură-te, Sfinte şi drepte Simeoane, mărturisitorule al întrupării Cuvântului !

Condacul 5

Biserică a Cuvântului te-ai făcut, mai înainte de arătarea Acestuia cu trupul pe pământ, sălăşluindu-te în preajma templului şi aducând rugăciuni neîncetate pentru mântuirea lumii de sub robia celui viclean, dar şi laudă milostivirii Stăpânului: ***Aliluia !***

Icosul 5

Ascultând îndemnul Duhului, te-ai grăbit să ajungi la templu, ca să îmbrăţişezi pe Cel ce toată lumea îmbrăţişează cu însuşi gândul Său desăvârşit de iubire; iar noi, prin îmbrăţişarea rugăciunii, îţi aducem şoaptele gândurilor de evlavie:
Bucură-te, plinirea nădejdii luminoase;
Bucură-te, îmbrăţişarea Celui Necuprins cu mintea;
Bucură-te, primirea mângâierii Duhului;
Bucură-te, pas sfinţit spre templul încăpător al darului;
Bucură-te, răspunsul dorit la rugăciuni stăruitoare;
Bucură-te, îndulcire de vederea Celui Nevăzut;
Bucură-te, foc al rugăciunii la jertfelnicul inimii;
Bucură-te, primirea razelor nădejdii mântuitoare;
Bucură-te, cercetare iubitoare a Duhului;
Bucură-te, îndemnător spre limanul Cuvântului;
Bucură-te, călătorie în corabia rugăciunii;
Bucură-te, vederea celor mai presus de înţelegere;
Bucură-te, Sfinte şi drepte Simeoane, mărturisitorule al întrupării Cuvântului !

Condacul 6

Ochii tăi însetaţi de vederea Izvorului vieţii s-au umplut de lacrimile bucuriei, văzând ca într-o icoană, purtându-Se în braţele Fecioarei, pe Cel ce a luat trup pentru noi, Căruia I-ai cântat: ***Aliluia !***

Icosul 6

Cunoscut-ai că Pruncul ţinut în braţe de Maica Sa cu dragoste este Mesia cel făgăduit şi braţele ţi-ai deschis ca să cuprinzi pe Cel Necuprins în ceruri; pentru aceasta, mărind evlavia şi dragostea ta faţă de Cel ce S-a îmbrăcat cu haina smeritului nostru trup, te împodobim cu laude ca acestea:
Bucură-te, vederea mântuirii lui Israel;
Bucură-te, dragoste nestinsă pentru Adevăr;
Bucură-te, izvor de laude dumnezeieşti;
Bucură-te, întâmpinarea Celui tăinuit sub haina trupului smerit;
Bucură-te, îmbrăţişarea celui Ce cuprinde toată zidirea;
Bucură-te, vestirea mângâierii lui Israel;
Bucură-te, împodobirea Pruncului cu gânduri iubitoare;
Bucură-te, îmbrăţişarea Celui ce cu mâna Sa te-a zidit;
Bucură-te, adăpare din smerenia Cuvântului;
Bucură-te, vederea Pruncului vechi de zile;
Bucură-te, întâmpinarea Celui de pe scaunul heruvimilor;
Bucură-te, odihna gândurilor dumnezeieşti;

Bucură-te, Sfinte şi drepte Simeoane, mărturisitorule al întrupării Cuvântului !

Condacul 7

Recunoscut-ai pe Fecioara cea proorocită de Isaia ca fiind Maică a Celui mai presus de ceruri şi i te-ai închinat ei, cântând Stăpânului: ***Aliluia!***

Icosul 7

Văzut-ai pe Cea fără prihană înconjurată de cerească lumină şi de dumnezeieştile raze strălucită şi te-ai veselit cu duhul, mărind smerenia Celui ce nu S-a ruşinat a cerceta nevrednicia noastră, luând chip de Prunc; Acestuia închinându-ne, pe tine te cinstim cu cântări ca acestea:

Bucură-te, vederea Fecioarei născătoare de prunc;
Bucură-te, laudă adusă Treimii;
Bucură-te, minunare de înţelepciunea Ziditorului;
Bucură-te, vederea plinirii proorociei lui Isaia;
Bucură-te, mărturisirea judecăţilor dumnezeieşti;
Bucură-te, întâmpinarea Celei pline de dar;
Bucură-te, adăpare din vasul milei dumnezeieşti;
Bucură-te, vederea Celei închipuite în cuvinte de prooroci;
Bucură-te, îndulcire de tainele înalte;
Bucură-te, bucurie revărsată în pământul inimii;
Bucură-te, lauda Altarului sfinţeniei;
Bucură-te, stea mărturisitoare a tainelor înalte;

Bucură-te, Sfinte şi drepte Simeoane, mărturisitorule al întrupării Cuvântului !

Condacul 8

Luând în braţe pe Ziditorul Tău, cu smerenie ţi-ai plecat gândul înaintea Lui şi i-ai cerut să te slobozească, pentru a-i cânta neîncetat cu îngerii: ***Aliluia!***

Icosul 8

Văzând mai dinainte patima şi răstignirea lui Hristos cu ochii prooroceşti ai sufletului şi sabia mâhnirii ce rănea inima Fecioarei, nu i-ai tăinuit celei Prea-fericite întristarea care avea s-o cuprindă la vederea Fiului ei răstignit pe Cruce; minunându-ne de plinirea cuvintelor tale, te cinstim cu evlavie aşa:

Bucură-te, împărtăşire de darul proorociei;
Bucură-te, glas prin care s-a făcut vestirea Duhului;
Bucură-te, înţelegerea tainei necuprinse de minte;
Bucură-te, vederea în oglinda minţii a Răstignirii lui Hristos;
Bucură-te, vestitor al Patimilor Cuvântului ;
Bucură-te, mângâierea Fecioarei prin cuvânt;

Bucură-te, adăpare din durerea Celei fără prihană;
Bucură-te, văzător al celor ascunse;
Bucură-te, sălăşluire în cămara proorociei;
Bucură-te, împărtăşire de slava dreptăţii;
Bucură-te, casă luminată de Soarele dreptăţii;
Bucură-te, cunună a tainelor dumnezeieşti;
Bucură-te, Sfinte şi drepte Simeoane, mărturisitorule al întrupării Cuvântului !

Condacul 9

Împreună cu proorociţa Ana ai lăudat pe Cel mai presus de heruvimi, care a binevoit să se înfăţişeze înaintea ochilor omeneşti ca un Prunc Smerit, aducându-i în dar ca o legănare a Duhului cântarea: ***Aliluia!***

Icosul 9

După plinirea nădejdii celei luminate ai ajuns la apusul vieţii şi luând binecuvântare de la Răsăritul Cel de sus, te-ai mutat din pământul acestei lumi, aşteptând revederea Soarelui dreptăţii întru odihna vieţii veşnice; noi, cei lipsiţi de înţelepciunea cea de sus, te rugăm să ne aduci la limanul Vieţii, ca să te cinstim cu credinţă cu stâlpări de cuvinte ca acestea:
Bucură-te, ajungere la apusul vieţii;
Bucură-te, plinirea voinţei gândului dumnezeiesc;
Bucură-te, împărtăşire de binecuvântarea Cuvântului;
Bucură-te, sălaş sfinţit al Înţelepciunii;
Bucură-te, comoară a tainelor dumnezeieşti;
Bucură-te, îngrădirea minţii cu sabia rugăciunii;
Bucură-te, îndemnător spre slujirea Cuvântului;
Bucură-te, sălăşluire întru odihna cea neînserată;
Bucură-te, primire întru bucurie Vieţii;
Bucură-te, îndulcire de privirea Soarelui veşnic;
Bucură-te, purtător al cuvintelor dumnezeieşti;
Bucură-te, moştenitor al darului mântuirii;
Bucură-te, Sfinte şi drepte Simeoane, mărturisitorule al întrupării Cuvântului !

Condacul 10

În corabia nădejdii ai călătorit în râul curgerii anilor vieţii tale şi nu te-ai înspăimântat, aşteptând să ajungi la limanul vederii lui Mesia şi să-I aduci cântarea de mulţumire: ***Aliluia!***

Icosul 10

Casa sufletului ţi-ai zidit cu pietrele virtuţilor în aşteptarea Celui ce venea să înnoiască cămările inimilor pustiite de păcate şi ai adus Lui jertfa neîncetată a rugăciunii, pentru care primeşte de la noi raze de cuvinte ca acestea:
Bucură-te, hotar al sfinţeniei înalte;
Bucură-te, templu al darurilor Cuvântului;
Bucură-te, împodobirea minţii cu laude cereşti;
Bucură-te, gătirea sufletului cu podoabele faptelor bune;
Bucură-te, împărtăşire de darul vederii Celui Preaslăvit;
Bucură-te, oglindă a Luminii neapuse;
Bucură-te, grăitor al tainelor Împărăţiei;
Bucură-te, primirea Ziditorului a toată făptura;
Bucură-te, umplere de lumina bucuriei;
Bucură-te, întâmpinarea Celui Nevăzut;
Bucură-te, vederea Vârfului doririlor cereşti;
Bucură-te, munte înalt al vestirilor Cuvântului;
Bucură-te, Sfinte şi drepte Simeoane, mărturisitorule al întrupării Cuvântului !

Condacul 11

Pe Îngerul Cel de mare sfat văzându-L în braţele Fecioarei, ţi-ai într-aripat gândul luminat cu zborul laudelor dumnezeieşti de: ***Aliluia !***

Icosul 11

Binevoit-a gândul înţelepciunii Tatălui să Te arate pe tine mărturisitor al întrupării Fiului Său şi străbătând veacurile cu nădejde şi întru lumina Duhului, ai slujit tainei înfricoşătoare, făcându-te vrednic de cinstiri ca acestea:
Bucură-te, glas mărturisitor al Cuvântului;
Bucură-te, arătarea deschiderii porţilor mântuirii;
Bucură-te, propovăduirea lui Mesia Cel adevărat;
Bucură-te, şedere pe scaunul înţelepciunii;
Bucură-te, luminarea gândurilor noastre;
Bucură-te, întâmpinarea Celui slujit de îngeri;
Bucură-te, odihnirea Cuvântului în templul inimii;
Bucură-te, alergare cu paşii Duhului;
Bucură-te, priveghere întru lumina înţelepciunii;
Bucură-te, arătarea Celui ce stăpâneşte veacurile;
Bucură-te, odihnirea sufletului în mâinile Celui îmbrăţişat;
Bucură-te, mărturisire neştearsă a Aducătorului mântuirii;
Bucură-te, Sfinte şi drepte Simeoane, mărturisitorule al întrupării Cuvântului !

Condacul 12

Slujind tainei Celui vechi de zile care ţi S-a arătat ca un Prunc de curând născut, plin de zile te-ai mutat din această viaţă, cântând Stăpânului: ***Aliluia!***

Icosul 12

Acum veselindu-te în corturile îngereşti şi îndulcindu-te de cântarea întreit sfântă, adu-ţi aminte şi de noi, cei ce cu evlavie, rostim în cămara inimii gânduri luminoase ca acestea:

Bucură-te, zbor îngeresc pe treptele laudelor;
Bucură-te, mergător pe cărările Luminii;
Bucură-te, aflarea odihnei binecuvântate;
Bucură-te, adăpare din izvoarele Vieţii;
Bucură-te, sălăşluire la limanurile Raiului;
Bucură-te, ajutător al celor împovăraţi de necazuri;
Bucură-te, vestirea mântuirii către toţi;
Bucură-te, stâlp al înţelepciunii Cuvântului;
Bucură-te, aprinderea făcliei evlaviei în inimile noastre;
Bucură-te, apărător al celor prigoniţi de patimi;
Bucură-te, mijlocitor tainic către Hristos;
Bucură-te, rugător neîncetat pentru mântuirea lumii;
Bucură-te, Sfinte şi drepte Simeoane, mărturisitorule al întrupării Cuvântului !

Condacul 13 (de trei ori)

O, Sfinte şi drepte Simeoane, cel ce din negura vremurilor ai fost chemat în zilele cele din urmă, ca să vezi strălucind pe Soarele dreptăţii în braţele Cerului înţelegător, prea curată Maica Sa, roagă-L pe Acesta, Cel pe care L-ai întâmpinat cu bucurie, să ne întâmpine şi pe noi cu faţă milostivă în ceasul judecăţii, ca să-I cântăm împreună cu îngerii: ***Aliluia !***

Iarăşi:

Icosul 1

Primind la urechea inimii tale şoaptele Duhului, ca pe o comoară ai socotit cuvintele dumnezeieşti şi le-ai păstrat în vistieria inimii tale, aprinzând tot mai mult focul iubirii cereşti şi într-aripându-te cu nădejdea vederii Celui Nevăzut; pentru aceasta, minunându-ne de dar dat ţie de sus, cu cuviinţă îngerească îţi aducem flori de cântări ca acestea:

Bucură-te, primirea nădejdii mântuitoare;
Bucură-te, flacără a înţelepciunii dumnezeieşti;
Bucură-te, cunoscător al adâncurilor Duhului;
Bucură-te, sălaş al binecuvântărilor dumnezeieşti;

Bucură-te, încredinţare a tainei minunate;
Bucură-te, vederea Celui Nevăzut cu ochii sufletului;
Bucură-te, sălaş al sfinţeniei luminătoare;
Bucură-te, aşteptarea mângâierii lui Israel;
Bucură-te, casă sfinţită a darurilor Duhului;
Bucură-te, cunună a îngereştii înţelepciuni;
Bucură-te, turn neclintit al faptelor bune;
Bucură-te, aşteptare roditoare de vederi minunate;
Bucură-te, Sfinte şi drepte Simeoane, mărturisitorule al întrupării Cuvântului !

Condacul 1

Ca un lăcaş minunat, sfinţit de lumina Duhului, te-ai arătat în mijlocul poporului ales, aşteptând cu dor venirea Mântuitorului în trup, cu care vorbeai neîncetat în cămara inimii tale, aducându-i jertfa cântării de: ***Aliluia!***

Sursa:
http://schitulclosca.ro/3-februarie-acatistul-sfantului-si-dreptului-simeon/#more-4665

Acatistul dreptului Simeon

prăznuire la 3 februarie

Dreptul Simeon este cinstit în mod deosebit pentru taina sa de a fi „împlinirea” venirii lui Hristos. „Aşteptarea” sa, după tradiţie, a vreo „trei sute de ani”, i-a dat o „sfinţenie” pe aceeaşi măsură, ce i-a rămas ca dar, din care se împărtăşesc toţi credincioşii. Este chipul „bătrânului înţelept nemuritor” şi totodată al „Marelui Părinte al lumii, care a primit chiar pe Dumnezeu în braţe”. Cei care jinduiesc după „ocrotirea părintească” îl au ca sfânt de mare evlavie şi îi fac Acatistul des.

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

După obişnuitul început se zice troparul din Minei, apoi:

Condacul 1

Taina cea din veac ascunsă Cerul şi Pământul o aşteptau să se arate şi prooroceştile Scripturi o vesteau, dar împlinirea tu, bătrânule drept, o adevereşti, bucurând întreaga lume, care îţi cântă: ***Veseleşte-te, bătrânule drept Simeoane, împlinirea aşteptării venirii lui Hristos!***

Icosul 1

Păcatul amar, prin care Raiul s-a pierdut, cu lacrimi şi suspine faţa lumii a brăzdat, şi doar aşteptarea făgăduinţei dumnezeieşti a venirii Izbăvitorului o scânteie de nădejde îi mai dă.
Veseleşte-te, că ai văzut marea împlinire;
Veseleşte-te, că s-au adeverit proorocirile;
Veseleşte-te, că s-au împlinit Scripturile;
Veseleşte-te, că aşteptarea grea acum se sfârşeşte;

Veseleşte-te, că întunericul păcatului acum se risipeşte;
Veseleşte-te, că Lumina dumnezeiască răsare;
Veseleşte-te, că însuşi Soarele se arată;
Veseleşte-te, bătrânule drept Simeoane, împlinirea aşteptării venirii lui Hristos!

Condacul al 2-lea

Ca să se vestească lumii întregi făgăduinţa dumnezeiască a venirii marelui Mântuitor, Scripturile proorocilor în limba greacă s-au tradus de către cei şaptezeci de învăţaţi, între care şi tu erai, ca unul ce cântai: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Ajuns la proorocul ce zice: „Fecioara va lua în pântece”, aceasta tu ai schimbat şi, minunat, iarăşi cuvântul de taină se întregea, ca o „pecete de neşters”.
Veseleşte-te, înţeleptule, umbrit de Sfântul Duh;
Veseleşte-te, cel prin care taina nu s-a pierdut;
Veseleşte-te, cel prin care şi mai mult s-a vestit;
Veseleşte-te, părtaşul proorociei celei mari;
Veseleşte-te, cel ales ca mărturie;
Veseleşte-te, mărturisitorul cel încercat;
Veseleşte-te, încredinţarea cea întru totul;
Veseleşte-te, bătrânule drept Simeoane, împlinirea aşteptării venirii lui Hristos!

Condacul al 3-lea

Şi ca să se adeverească şi mai mult, har mare ţi s-a dăruit, ca să „nu mori” până la împlinirea cea de nespusă cântare de: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Har greu de ani împovăraţi ai purtat, timp în care taina întrupării Fiului lui Dumnezeu tot mai mult ţi s-a întipărit şi adâncurile firii le-a prefăcut.
Veseleşte-te, cel umplut de taină dumnezeiască;
Veseleşte-te, cel pătruns de har;
Veseleşte-te, prefacerea cea peste fire;
Veseleşte-te, trâmbiţa cuvântului ascuns;
Veseleşte-te, deschiderea peceţilor Cărţii vieţii;
Veseleşte-te, scoaterea din chivot a „Tablelor Legii”;
Veseleşte-te, că noile table se scriu;
Veseleşte-te, bătrânule drept Simeoane, împlinirea aşteptării venirii lui Hristos!

Condacul al 4-lea

Poporul lui Israil, de însăşi orânduirea dumnezeiască ales, aştepta cu înfrigurare marea făgăduinţă a venirii lui Mesia, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Prin Duhul cel PreaSfânt, Cuvântul dumnezeiesc tot mai mult se vestea şi proorocirile nu mai conteneau, dar nimeni nu ştia împlinirea vremii.
Veseleşte-te, cel dintre drepţii lui Israil;
Veseleşte-te, proorocule de taină;
Veseleşte-te, vasul curat al revărsării de sus;
Veseleşte-te, paharul dumnezeieştii băuturi;
Veseleşte-te, sămânţa ţarinei celei noi;
Veseleşte-te, rodirea Pomului vieţii;
Veseleşte-te, vestitorul pâinii trupului lui Hristos;
Veseleşte-te, bătrânule drept Simeoane, împlinirea aşteptării venirii lui Hristos!

Condacul al 5-lea

La Templul din Ierusalim, adesea bătrânii poporului se adunau şi Scripturile sfinte le cercetau, şi în toate aşteptarea cea mare a venirii Izbăvitorului cu putere se vestea, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Şi tu, dreptule Simeoane, cu tot mai multă tărie, venirea cea mare o mărturiseai, încât mulţi se minunau de taina pe care doar tu o ştiai.
Veseleşte-te, cel învăpăiat de dorul dumnezeiesc;
Veseleşte-te, cel înfocat de Duhul PreaSfânt;
Veseleşte-te, mintea cu ochii luminii;
Veseleşte-te, inima cu simţirea de sus;
Veseleşte-te, înţelepciunea, deodată minte şi simţire;
Veseleşte-te, priceperea ce pe toate le uneşte;
Veseleşte-te, iubirea de Dumnezeu ce pe toate le copleşeşte;
Veseleşte-te, bătrânule drept Simeoane, împlinirea aşteptării venirii lui Hristos!

Condacul al 6-lea

Tuturor le spuneai: venirea lui Mesia s-a împlinit, pregătiţi-I calea şi cu împodobire Scaunul cel înalt să fie gata, să-L întâmpinaţi în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Se bucurau mulţi, dar se şi îndoiau, că sorocul vremurilor nimeni nu-l poate socoti, dar tu o adeverire peste aceasta aveai.
Veseleşte-te, glasul cel netăcut al vestirii celei mari;

Veseleşte-te, preînchipuirea cea de taină;
Veseleşte-te, ivirea zorilor noi;
Veseleşte-te, întrevederea peste „hotarele lumii”;
Veseleşte-te, trecere peste „abisul” dintre Cer şi Pământ;
Veseleşte-te, zborul în „Lumea de dincolo”;
Veseleşte-te, arătarea celor nevăzute;
Veseleşte-te, bătrânule drept Simeoane, împlinirea aşteptării venirii lui Hristos!

Condacul al 7-lea

Anii păreau să treacă greu şi bătrâneţea te copleşea, dar tu cu şi mai multă vestire venirea dumnezeiască o prooroceai, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Se minunau toţi cum anii cei mulţi ai bătrâneţii şi mai multă tărie de viaţă îţi dădeau, neştiind harul dumnezeiesc de care ai fost „legat”.
Veseleşte-te, legătura cea de sus;
Veseleşte-te, legământ al lucrării dumnezeieşti;
Veseleşte-te, întâlnirea cu voia de taină;
Veseleşte-te, şi răspunsul voii făpturii;
Veseleşte-te, credincioşie de întreagă fire;
Veseleşte-te, închinarea cea sfântă;
Veseleşte-te, sfinţenia cea dobândită;
Veseleşte-te, bătrânule drept Simeoane, împlinirea aşteptării venirii lui Hristos!

Condacul al 8-lea

Nimeni nu-ţi mai socotea anii, „bătrânul nemuritor” numindu-te, şi aşa pentru toţi te-ai făcut „părintele cel mare” al Iubirii dumnezeieşti, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

O, taină a chipului de Părinte, din care toate se nasc şi în care toate se întorc, cu acesta, dreptule Simeoane, asemănare făcându-te.
Veseleşte-te, noule Avraam, chipul de părinte;
Veseleşte-te, chipul de taină părintesc;
Veseleşte-te, părinte, braţe prea iubitoare;
Veseleşte-te, părinte, numele cel mai mare;
Veseleşte-te, părinte, chip dumnezeiesc;
Veseleşte-te, chipul lui Dumnezeu în făptură;
Veseleşte-te, părinte, în care toate se desăvârşesc;
Veseleşte-te, bătrânule drept Simeoane, împlinirea aşteptării venirii lui Hristos!

Condacul al 9-lea

Cu adevărat, doar o inimă nemărginită şi braţe de chip părintesc puteau primi pe Fiul lui Dumnezeu ce în lume venea, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Peste anii mulţi şi grei, faţa ta cea îmbătrânită tot mai mult se lumina de o veselie nespusă, ca o adeverire a vestirii pe care o făceai.
Veseleşte-te, că mâhnirea păcatului s-a terminat;
Veseleşte-te, că bucuria Raiului iarăşi s-a ivit;
Veseleşte-te, că menirea lui Adam acum se înfăptuieşte;
Veseleşte-te, că Eva acum „şarpele" a biruit;
Veseleşte-te, că Fecioara pe însuşi Dumnezeu a întrupat;
Veseleşte-te, că fecioria cea aleasă se adevereşte;
Veseleşte-te, că Fiul dumnezeiesc descoperă pe Mama - Fecioara lumii;
Veseleşte-te, bătrânule drept Simeoane, împlinirea aşteptării venirii lui Hristos!

Condacul al 10-lea

„Bătrânul cel nemuritor şi vesel", aşa erai de toţi cunoscut, ca şi „înţeleptul Tainelor ascunse" şi „părintele iubirii pentru toţi", în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Și cu adevărat, peste ani şi vremi, tot mai mult „vedeai marea apropiere", cum Cerul se pleca tot mai jos şi Pământul îşi deschidea braţele tremurânde.
Veseleşte-te, rugăciunea aşteptării de taină;
Veseleşte-te, chemarea neîncetată a nădejdii;
Veseleşte-te, chemarea cea dintre lacrimi şi plâns;
Veseleşte-te, raza de lumină printre neguri;
Veseleşte-te, şoaptă auzită doar de iubire;
Veseleşte-te, şoaptă ce revarsă tăcerea;
Veseleşte-te, bucuria deplină de sine însuşi;
Veseleşte-te, bătrânule drept Simeoane, împlinirea aşteptării venirii lui Hristos!

Condacul al 11-lea

Era o zi de iarnă, dar caldă şi luminoasă, şi tu dintr-odată, de duh învăpăiat, la Templu ai alergat şi cu glas mare împlinirea vestirii ai mărturisit, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Fecioara cea mare a Lumii cu Pruncul dumnezeiesc, iată, a venit şi Templul din temelii s-a zguduit, şi întreg pământul s-a cutremurat.

Veseleşte-te, altar, că vine Cel Închinat;
Veseleşte-te, că vezi taina de la începutul lumii mult aşteptată;
Veseleşte-te, că vezi ce Moise n-a putut;
Veseleşte-te, adeverirea pe care proorocii doar au preînchipuit-o;
Veseleşte-te, că acum Scripturile se tâlcuiesc;
Veseleşte-te, că acum peceţile se desfac;
Veseleşte-te, că Cerul şi Pământul în uimire privesc;
Veseleşte-te, bătrânule drept Simeoane, împlinirea aşteptării venirii lui Hristos!

Condacul al 12-lea
Uitând de anii mulţi şi slăbiciunea bătrânească, mâinile în sus ai ridicat, pe Pruncul dumezeiesc în braţe ai luat, şi cu glas tunător ai mărturisit pe Cel mult dorit de Cer şi de Pământ, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea
Deodată din adâncuri te-ai zguduit, când te-ai văzut tu făptura cu Dumnezeu cel întrupat în braţe, şi lacrimi şi bucurie şi rugăciune şi închinare şi iubire şi slujire, toate te-au năpădit.
Veseleşte-te, înfricoşată privelişte de uimire;
Veseleşte-te, icoană ce trebuia zugrăvită în Rai;
Veseleşte-te, chipul omului deodată cu chipul lui Dumnezeu;
Veseleşte-te, chipul lui Adam ce îmbrăţişează pe Dumnezeu;
Veseleşte-te, chipul lui Dumnezeu ce îmbrăţişează pe om;
Veseleşte-te, Cer şi Pământ, în îmbrăţişare cu Făcătorul;
Veseleşte-te, închinarea unirii a toate;
Veseleşte-te, bătrânule drept Simeoane, împlinirea aşteptării venirii lui Hristos!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
Sfinte dreptule Simeoane, nu te-ai putut odihni decât în odihna întrupării lui Hristos, în care de acum te bucuri în veşnicie, de unde te rugăm şi noi, cei în nevoi, că chipul părintelui prea iubitor te ştim, în cântarea de: ***Aliluia!***

Se citesc apoi din nou:

Icosul 1
Păcatul amar, prin care Raiul s-a pierdut, cu lacrimi şi suspine faţa lumii a brăzdat, şi doar aşteptarea făgăduinţei dumnezeieşti a venirii Izbăvitorului o scânteie de nădejde îi mai dă.
Veseleşte-te, că ai văzut marea împlinire;
Veseleşte-te, că s-au adeverit proorocirile;

Veseleşte-te, că s-au împlinit Scripturile;
Veseleşte-te, că aşteptarea grea acum se sfârşeşte;
Veseleşte-te, că întunericul păcatului acum se risipeşte;
Veseleşte-te, că Lumina dumnezeiască răsare;
Veseleşte-te, că însuşi Soarele se arată;
Veseleşte-te, bătrânule drept Simeoane, împlinirea aşteptării venirii lui Hristos!

Condacul 1

Taina cea din veac ascunsă Cerul şi Pământul o aşteptau să se arate şi proorocestile Scripturi o vesteau, dar împlinirea tu, bătrânule drept, o adevereşti, bucurând întreaga lume, care îți cântă: ***Veseleşte-te, bătrânule drept Simeoane, împlinirea aşteptării venirii lui Hristos!***

(Extras din cartea: Ieromonah Ghelasie Gheorghe - Imnografie II - Acatistier ediţie îngrijită şi adăugită de Ierom. Ghelasie şi Ierom. Valerian - Editura Platytera, Colecţia Isihasm)

Paraclisul Sfântului şi dreptului Simeon şi al Sfintei proorociţe Ana

[Preotul: face obişnuitul început, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru.]

Citeţul: Amin. Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Rugăciunile începătoare

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Doamne, miluieşte ! (de 12 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi: **Psalmul 142**
1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.

5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.
8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori), *apoi:*

Tropar: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; că din tine a răsărit Soarele dreptăţii, Hristos Dumnezeul nostru, luminând pe cei dintru întuneric. Veseleşte-te şi tu, bătrânule drepte, cel ce ai primit în braţe pe Liberatorul sufletelor noastre, Cel ce ne-a dăruit nouă şi învierea.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nu vom tăcea nicicând, de Dumnezeu Născătoare, a spune pururea puterea ta noi, nevrednicii, că de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi scăpat pe noi de atâtea primejdii, sau cine ne-ar fi păzit pe noi până acum slobozi ? Noi de la tine, Stăpână, nu ne vom depărta, că tu mântuieşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Psalmul 50
1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.

7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Canonul drepţilor

Cântarea I

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea egiptenilor scăpând, israeliteanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: ***Sfinte şi drepte Simeoane, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Întăriţi-vă picioare neputincioase şi mâini trudite ale dreptului Simeon, ca să întâmpinaţi pe Cel ce S-a pogorât pe pământ şi cu oamenii a vieţuit, ca să îndrepteze paşii lui Adam iarăşi către grădina Raiului.

Stih: ***Sfinte şi drepte Simeoane, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cum pe Soarele Cel Necuprins de gând omenesc ai purtat în braţe şi nu te-ai mistuit de focul iubiri Lui ? Cum pe Cel nepurtat de mintea omenească ai îmbrăţişat şi te-ai coborât în adâncul smereniei ? Roagă-te pentru noi fericite, ca să nu fim noi mistuiţi de focul mâniei dumnezeieşti pentru mulţimea păcatelor noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe Cel de pe scaunul heruvimilor ai purtat în braţe şi te-ai umplut de lumina înţelepciunii, cu care străluceşte şi mintea noastră acoperită de întunericul păcatelor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preacurată Fecioară, ceea ce duci jertfa rugăciunilor noastre înaintea Celui Nevăzut, dobândeşte pentru noi văzute daruri spre înmulţirea roadelor mântuirii.

Cântarea a III-a

Irmos: Tu eşti tăria celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu eşti lumina celor întunecaţi; şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Stih: ***Sfântă proorociţă Ana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În posturi şi rugăciuni neîncetate petrecând toată vremea vieţii tale, te-ai învrednicit spre apusurile vieţii a vedea pe Cel vechi de zile ca Prunc, pe care roagă-L să ne înnoiască prin pocăinţă pe noi cei îmbătrâniţi în păcat.

Stih: ***Sfântă proorociţă Ana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cele înalte ai grăit despre Prunc şi ai veselit inimile tuturor, acum cu cântarea rugăciunii potolind valurile patimilor noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu dragoste ai privit spre Comoara mântuirii tuturor, înaintea Căreia stând, umple de gânduri dumnezeieşti vistieria cea săracă a inimii mele.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

De frumuseţea fecioriei Tale foarte s-au minunat cetele îngereşti şi întru Tine sălăşluindu-Se Cuvântul, a plecat pe toţi a-Ţi aduce laudă prisositoare.

Apoi aceste **stihiri**:

Sporiţi întru înţelepciune v-aţi arătat, veselind pe toţi cu proorociile cele minunate, de care străini fiind noi, vă rugăm numai să ne scoateţi la limanul pocăinţei.

Maica Vieţii, fă să înceteze potopul patimilor mele, ca una ce ne-ai strălucit nouă pe Soarele dreptăţii, risipind noaptea cea grea a păcatului.

Sedealna, glas 2:

Podobie: Ceea ce eşti rugătoare caldă şi zid nebiruit, izvor de milă şi lumii scăpare, cu de-adinsul strigăm către tine, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână: Vino degrab şi ne izbăveşte pe noi din nevoi, ceea ce eşti singură grabnic folositoare.

Ca unii ce v-aţi veselit de razele Soarelui dreptăţii încă de pe pământ, iar acum staţi ca nişte raze înaintea Tronului ceresc, aducând rugăciuni pentru cei din necazuri, faceţi pomenire şi de cei ce vă cinstesc pe voi cu credinţă.

Cântarea a IV-a

Irmos: Sfatul cel neurmat şi dumnezeiesc al întrupării Tale celei de sus, celei din Fecioară, proorocul Avacum socotindu-l a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne!

Stih: ***Sfinte şi drepte Simeoane, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Chemării Duhului ai răspuns şi la templu ai văzut pe Cel Neapropiat îngerilor, însuţi făcându-te ca un heruvim ce poartă pe Cel de pe scaunul slavei, pe care roagă-L să fie milostiv nedreptăţilor noastre.

Stih: ***Sfinte şi drepte Simeoane, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind plin de darul proorociei ai vestit cele înfricoşătoare, iar acum apropierea de pământul pocăinţei arată-ne nouă, celor ce cerem vederea păcatelor noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cel ce dă pruncilor viaţă vine în templu la bătrânul Simeon, pecetluind nevinovăţia inimii lui, pe care ajută-ne să o dobândim şi noi, Cuvinte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Mai înaltă decât cerurile Te-ai arătat, purtând pe Cel ce stăpâneşte înălţimile slavei, pe care roagă-L să ne ridice din adâncul căderii.

Cântarea a V-a

Irmos: Negura sufletului meu, Mântuitorule, risipeşte-o cu lumina poruncilor Tale şi mă luminează ca un singur Împărat al păcii.

Stih: ***Sfântă proorociţă Ana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe Fecioara ai fericit şi mare dar ai luat de la Cel ce a venit să scoată pe Israel din robia morţii, Căruia cere-I să ridice blestemul nerodirii noastre sufleteşti.

Stih: ***Sfântă proorociţă Ana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sabie a proorocit bătrânul că va trece prin inima Fecioarei, iar tu nelăsându-Te biruită de întristare, ai lăudat iconomia Celui bogat în bunătate.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Necazul inimii mele îl cercetează şi stinge văpaia poftei, ca să mă fac iubitor de frumuseţile dumnezeieşti.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Roagă-L Preacurată, pe Cel vechi de zile să nu osândească inima mea cea învechită în păcat, ci să-i dăruiască baia pocăinţei.

Cântarea a VI-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune mâhnirile mele; că sufletul meu s-a umplut de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad. Dar ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Stih: ***Sfinte şi drepte Simeoane, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel vechi de zile vine să înnoiască firea cea stricată a lui Adam şi toată făptura saltă voind a-şi înnoi cugetul inimii numai cu dumnezeieştile cântări.

Stih: ***Sfinte şi drepte Simeoane, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce aştepta cu dor vederea mântuirii lui Israel se îndulceşte acum de vederea Celui Nevăzut şi se roagă pentru mântuirea sufletelor noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe Cel vechi de zile ai cuprins în braţele tale, drepte Simeoane şi legătura blestemului nostru s-a dezlegat, ca toţi să aducem Domnului cântare de slavă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Inima mea cea greu încercată de furtuna patimilor o arată roditoare de gânduri dumnezeieşti, ca prin mireasma acestora să alung mirosul greu al păcatelor mele.

Apoi aceste **stihiri**:

Ca doi stâlpi ai proorociei aţi răsărit în Biserica lui Hristos, rugându-vă neîncetat pentru pacea lumii şi intrarea tuturor în templul bucuriei cereşti.

Preacurată, care, prin cuvânt, negrăit ai născut pe Cuvântul în zilele cele mai de apoi, roagă-te Lui, ca una ce ai îndrăznire de Maică.

Condacul, glas 2:

Podobie: Cu sângiurile tale...

Cel ce cu naşterea Ta ai sfinţit pântecele Fecioarei şi mâinile lui Simeon care Te-au întâmpinat acum le-ai binecuvântat, şi precum se cuvenea ne-ai mântuit pe noi, Hristoase Dumnezeule, împacă lumea ce se găseşte în războaie şi întăreşte Biserica pe care ai iubit-o, unule Iubitorule de oameni.

Prochimenul, glas 4: Cinstită este înaintea Domnului, moartea cuviosului Său.

Stih: Fericit bărbatul cel ce se teme de Domnul...

Evanghelia după Matei:

Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu şi nimeni nu cunoaşte pe Fiul, decât numai Tatăl, nici pe Tatăl nu-L cunoaşte nimeni, decât numai Fiul şi cel căruia va voi Fiul să-i descopere. Luaţi jugul Meu asupra voastră şi învăţaţi-vă de la Mine, că sunt blând şi smerit cu inima, şi veţi găsi odihna sufletelor voastre căci jugul Meu e bun şi povara Mea e uşoară.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Pentru rugăciunile drepţilor Tăi, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Apoi **stihira** glas 6 (forma glasului 2):

Podobie: "Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău."

Stih: ***Miluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale curăţeşte fărădelegile noastre.***

Veniţi să întâmpinăm cu flori de cântări pe slăvitul Simeon, cel tânăr cu sufletul, care a binecuvântat pe Hristos şi pe Ana, cea de Dumnezeu insuflată, ca să ne învrednicim a culege florile darurilor cereşti.

[*Diaconul (iar în lipsa lui, preotul) rosteşte rugăciunea: Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău şi binecuvântează moştenirea Ta, cercetează lumea Ta cu milă şi cu îndurări, înalţă fruntea creştinilor ortodocşi şi trimite peste noi milele Tale cele bogate; pentru rugăciunile prea curatei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci; cu ocrotirile cinstitelor, cereştilor netrupeşti Puteri; pentru rugăciunile cinstitului, măritului prooroc, Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan; ale Sfinţilor, măriţilor şi întru tot lăudaţilor apostoli; ale tuturor sfinţilor sfinţiţilor ierarhi; ale sfinţilor, măriţilor şi bunilor biruitori mucenici; ale prea cuvioşilor şi de Dumnezeu purtătorilor părinţilor noştri, ale Sfinţilor (N), a căror pomenire o săvârşim, ale Sfântului ierarh Spiridon, ale Sfinţilor şi drepţilor dumnezeieşti părinţi Ioachim şi Ana şi pentru ale tuturor sfinţilor; rugămu-ne, Mult-milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoşii, care ne rugăm Ţie, şi ne miluieşte pe noi.]*

[Strana: Doamne, miluieşte (de 12 ori).]

Cântarea a VII-a

Irmos: Chipului celui de aur neînchinându-se tinerii lui Avraam, s-au lămurit ca aurul în topitoare; că în cuptorul cel de foc, ca într-o cămară luminată, dănţuiau, cântând: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Sfântă proorociţă Ana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu darul proorociei strălucind şi cu multă dragoste îmbrăţişând pe Cel Preasfânt, ai moştenit bunătăţile cele veşnice.

Stih: ***Sfântă proorociţă Ana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sub acoperământul rugăciunii tale mă primeşte, ceea ce în chip minunat ai slujit Domnului, voind a lua însutită plată a mântuirii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Somnul cel greu al păcatelor ce m-au cuprins îl risipeşte, şi dă-mi mie cu îndrăzneală a slăvi pe Fiul Tatălui.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cununa tuturor laudelor porţi şi din nevrednicele noastre inimi primeşte făcliile dreptei mărturisiri a Adevărului.

Cântarea a VIII-a

Irmos: În văpaie de foc stau Ţie înainte heruvimii şi serafimii, Doamne, şi toată zidirea cântare frumoasă cântă Ţie: Lăudaţi-L, binecuvântaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii!

Stih: ***Sfinte şi drepte Simeoane, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cum te-ai făcut asemenea serafimilor şi te-ai atins de Focul cel nemistuit, nesuferind vătămare ? Focul păcatelor noastre îl stinge în apele rugăciunilor tale.

Stih: ***Sfinte şi drepte Simeoane, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Trupul meu cel istovit de multe dureri îl cercetează cu a ta milostivire sfinte, ca unul ce ai fost cercetat de Însuşi Adâncul milostivirii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Rănile inimii mele le vindecă cu picăturile rugăciunilor tale şi înnoieşte sufletul meu prin legătura pocăinţei, ca să slăvesc pe Hristos în veci.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Deschide-mi uşa milostivirii Tale, Ceea ce deschizi tuturor uşa îndurărilor dumnezeieşti, ca să nu rămân eu în afara cămării pocăinţei.

Cântarea a IX-a

Irmos: Eva adică, prin păcatul neascultării, blestem înăuntru a adus, iar Tu Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin odrasla purtării în pântece, lumii binecuvântare ai înflorit; pentru aceasta toţi Te slăvim.

Stih: ***Sfântă proorociţă Ana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe Cel ce S-a arătat cu trup pe pământ, ca să ridice iar pe Adam cel căzut prin păcat la înălţimea cugetării cereşti, roagă-L fericită Ana, ca să risipească norul greşelilor noastre.

Stih: ***Sfântă proorociţă Ana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu cheia rugăciunilor tale deschide-mi poarta Vieţii şi mă arată pe mine neosândit la dreapta judecată a lui Hristos, ca una ce ai îndrăzneală către Dânsul, cunoscându-L şi ca pe un Prunc Smerit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Neîncetată slavă să aducem Celui ce stăpâneşte tronul inimilor şi are putere a ridica pe toţi din întunericul neştiinţei pentru luminatele rugăciuni ale Sfintei proorociţe Ana.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

În pântecele Tău a răsărit Spicul mântuirii, Cel ce hrăneşte pe toţi cu bunătatea Sa şi lucrează pământul inimilor cu înţelepciune spre a rodi spicele virtuţilor.

Apoi: ***Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.***

Apoi aceste **stihiri**, glas 8:, podobie:" Ceea ce eşti mai cinstită...".

Bucură-te, Sfinte Simeoane, cel ce ai văzut pe Lumina vieţii, care ţi-a luminat vederea proorocească, bucură-Te, că pe Focul Cel nemistuit ai purtat în braţele tale şi nu te-ai mistuit, căci erai cu totul ca un serafim aprins de focul dragostei dumnezeieşti.

Bucură-te, Sfântă proorociţă Ana, oglinda vederilor înalte, curăţeşte oglinda sufletului meu cu roua rugăciunilor tale către Cuvântul, ca să văd strălucind pe Soarele slavei povăţuindu-mă în pământul mântuirii.

Astăzi să cinstim cum se cuvinte pe marele Simeon, cel ce a văzut plinirea făgăduinţei Mântuitorului, cel încins cu legătura nevinovăţiei măcar că era vechi de ani, care a purtat în braţele sale pe Cel Nevinovat care a luat asupra Sa păcatul lumii.

Sfânta proorociţă Ana s-a veselit cu duhul, văzând pe Cel ce este Duh purtând trup omenesc pentru milostivirea milei; cu aceasta să ne închinăm şi noi în duh şi adevăr Stăpânului duhurilor.

Cu dreptul Simeon şi cu Ana cea de Dumnezeu înţelepţită să aducem daruri de cântări Celui slăvit neîncetat de serafimi, veselindu-ne cu fărâmiturile înţelegerilor dumnezeieşti care cad de la masa sfinţilor.

Veniţi să ne întindem gândurile cu smerenie şi ca şi cu nişte mâini să îmbrăţişăm pe Cel Neapropiat, pe Hristos, Cel ce acum şi cu trupul a voit a Se arăta în templul în care dintotdeauna locuia împreună cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt.

O, Stăpânul tuturor, cum din pântece fecioresc ai ieşit, Cel ce ai zidit palatele cereşti şi cum pe braţele mele Te porţi, când Îţi slujesc mii de mii de heruvimi. Laud prea luminată smerenia ta, zice dreptul Simeon, căci ai venit să Te arăţi lumii celei întunecate, Cel ce eşti Lumină neapropiată.

Cetele puterilor netrupeşti, cu Botezătorul, cu apostolii lui Hristos şi cu Născătoarea de Dumnezeu Maria, faceţi rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Şi după ecfonis cântăm **Troparul**, glas 4:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim, când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase Dumnezeul nostru. Pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor creştini, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Nu intră ca un Împărat prea slăvit în templu, Cel ce acolo locuieşte, ci sub chipul smerit de Prunc, ca să ne dea nouă pildă a intra în Biserica Domnului smeriţi ca nişte prunci, voind a slăvi cu îngerii pe Cel Nevăzut. Împreună cu dreptul Simeon şi cu Sfânta Ana să-L lăudăm acum după cuviinţă.

Ne închinăm la icoana Sfinţilor cântând: Cel ce a văzut pe Mântuitorul Hristos ca Lumină neapropiată împreună cu Sfânta Ana, cea râvnitoare de cele cereşti, astăzi se laudă, ca unii ce cu bun cuvânt au întâmpinat pe Cel ce picură cuvânt de înţelepciune în inimile celor ce Îl iubesc pe El.

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi şi ne izbăveşte pe noi de toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Sursa:
https://www.crestinortodox.ro/comunitate/group_discussion_view.php?group_id=857&grouptopic_id=7967

Vieţile Sfinţilor - Pomenirea Sfântului şi dreptului Simeon, primitorul de Dumnezeu

Simeon, bătrânul, după mărturia Sfintei Evanghelii, era un om drept şi credincios, aşteptând mângâierea lui Israil, iar Duhul Sfânt era peste dânsul. Aceluia i s-a făcut ştire de la Dumnezeu despre venirea ce degrabă era să fie în lume, a adevăratului Mesia. Şi i s-a făcut ştire, precum povestesc istoricii cei vechi, astfel:

Când, după porunca lui Ptolomeu, regele Egiptului, se tălmăcea Legea lui Moise şi toate proorociile din limba evreiască în cea elinească, pentru care lucru erau aleşi oameni înţelepţi din Israil, şaptezeci la număr. Între aceştia era şi Sfântul Simeon, ca un înţelept şi iscusit întru dumnezeiasca Scriptură. Atunci el, tălmăcind, scria cuvintele lui Isaia proorocul şi, ajungând la cuvintele: Iată fecioara în pântece va zămisli şi va naşte fiu, s-a îndoit, zicând că nu este cu putinţă ca o fecioară, neştiind de bărbat, să poată naşte şi, luând cuţitul, a voit să radă cuvintele acelea. Dar îngerul Domnului i s-a arătat şi i-a ţinut mâna, zicând:

"Nu fi necredincios faţă de cele scrise, şi a căror împlinire singur o vei vedea. Pentru că nu vei gusta moartea până ce nu vei vedea pe Cel ce se va naşte din Curata Fecioară, Hristos Domnul".

Deci el, crezând cuvintele îngereşti şi proorocești, aştepta cu dor venirea lui Hristos în lume. Şi era drept cu viaţa şi fără prihană, ferindu-se de tot răul, şezând lângă biserică şi rugându-se lui Dumnezeu să miluiască lumea Sa şi să izbăvească pe oameni de diavolul cel viclean.

Născându-se Domnul nostru Iisus Hristos şi împlinindu-se patruzeci de zile, iar după obiceiul legii fiind adus în biserică de mâinile Preacuratei Sale Maici, atunci şi Sfântul Simeon îndemnat de Duhul a venit în biserică şi, căutând spre Pruncul cel mai înainte de veci cum şi la Fecioara cea fără de prihană care Îl născuse, L-a cunoscut că Acela este Mesia cel făgăduit şi că aceea este Fecioara prin care avea să se împlinească proorocia Isaia. De aceea, i s-a închinat, văzând-o înconjurată de lumină cerească şi fiind strălucită cu dumnezeieştile raze.

Deci, cu frică şi cu bucurie apropiindu-se de dânsa, a luat în mâinile sale pe Domnul şi a zis: Acum slobozeşte pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta. El a proorocit despre patima lui Hristos şi despre răstignirea Lui, spunând că va trece prin sufletul Născătoarei de Dumnezeu sabia mâhnirii şi a necazului, când va vedea pe Fiul său răstignit pe Cruce. Şi aşa, ***mulţumind lui Dumnezeu, s-a mutat cu pace la adânci bătrâneţi, pentru că se scrie despre dânsul că a trăit 360 de ani*** - Dumnezeu astfel lungindu-i viaţa - ca să ajungă vremea cea din toţi vecii dorită, în care Fiul cel fără de ani S-a născut din Sfânta Fecioară, Căruia se cuvine slavă în veci. Amin.

***

Despre acest Sfânt Simeon, care a primit în mâinile sale pe pruncul Iisus, cel dus în biserică şi care a binecuvântat pe Născătoarea de Dumnezeu, Maria şi pe Iosif, mulţi înţeleg că a fost preot, precum era preot şi Zaharia, cel ce a primit mai înainte pe Maria, fiind dusă atunci pruncă în biserică şi care avea să fie maica lui Iisus. Între cei ce înţeleg astfel, este Sfântul Atanasie cel Mare, în cartea sa "Despre aceeaşi fire a Tatălui şi a Fiului", apoi Sfântul Chiril din Ierusalim, în "Cuvântul de la Întâmpinarea Domnului", şi Sfântul Epifanie, în "Învăţătura despre părinţii Legii Vechi şi ceilalţi". Dar de vreme ce sunt unii care nu se unesc - căci nu se pomeneşte despre aceasta în Evanghelie -, de aceea nu s-a scris nici în cuvântul acesta.

***

În această zi se mai face şi ***pomenirea Sfintei Ana**, proorociţa, de care se pomeneşte în Evanghelie, şi care cu Sfântul Simeon primitorul de Dumnezeu întâmpinând pe Domnul nostru Iisus Hristos în biserică, grăia despre Dânsul tuturor celor ce aşteptau izbăvirea în Ierusalim, cum că Acela este Mesia cel aşteptat.*

Totdeauna se face şi pomenirea Sfântului prooroc Azaria, de care se scrie în cartea a doua, Paralipomena, capitolul al 15-lea.

Apoi a Sfinţilor mucenici Adrian şi Euvul, care au pătimit pentru Hristos în Cezareea, de la Firmilian ighemonul.

Şi a Sfinţilor mucenici Papia, Diodor şi Claudian, care s-au chinuit pentru Hristos în vremea lui Deciu, împăratul, de către Paulin, boierul Pamfiliei.

Cum şi a Sfântului mucenic Vlasie cel din Cezareia Capadociei, care era păstor şi fiind muncit nu s-a lepădat de Hristos, ci pe mulţi i-a adus la credinţă, iar pe ighemon l-a omorât. Apoi, *rugându-se lui Dumnezeu, şi-a dat duhul în mâinile Lui şi era văzută o porumbiţă, în chipul luminii, zburând deasupra trupului lui. Toiagul lui păstoresc, înfigându-l în pământ, a odrăslit şi a crescut copac mare, care acoperea cu ramurile sale altarul bisericii, zidită peste moaştele lui.*

Sfântul și dreptul Simeon - drumul spre sfințenie

Sfântul Simeon era unul dintre cei 70 de bărbați iscusiți care tălmăceau legea lui Moise în limba elinească. Așa a ajuns să scrie cuvintele lui Isaia prorocul, prin care se vestea venirea lui Mesia din fecioară și, îndoindu-se că un astfel de lucru este posibil, a vrut să șteargă acele rânduri. Îngerul Domnului însă i s-a arătat și i-a spus să nu fie necredincios, adăugând că Simeon nu va muri până când nu-L va vedea pe Hristos.

Având o viață în deplină curăție, Sfântul Simeon aștepta cu dor și bucurie ziua în care avea să Îl întâlnească pe Mântuitorul Iisus Hristos. Îndemnat de Duhul Sfânt, cuviosul a venit la biserică pe când se împlineau 40 de zile de la nașterea Pruncului și, văzând-o pe Maica Domnului înconjurată de lumină, s-a închinat până la pământ, cunoscând că s-a împlinit prorocia.

Atunci l-a primit în brațele sale pe Pruncul Hristos și a rostit cuvintele: „Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta”.

Sfântul Simeon a prorocit Pătimirea lui Hristos, spunând că prin sufletul Maicii Domnului va trece sabia mâhnirii și a necazului.

După 360 de ani de viață, Sfântul Simeon a trecut la cele veșnice.

Sinaxar - Pomenirea Sfântului şi dreptului Simeon, primitorul de Dumnezeu şi a proorociţei Ana

În această lună, ziua a treia, pomenirea Sfântului şi dreptului Simeon, primitorul de Dumnezeu şi a proorociţei Ana.

Acest sfânt, primind adaos vieţii sale întru acest veac, aşa cum i se vestise de mai înainte de Duhul Sfânt că nu va muri, până ce nu va vedea pe Hristos, ***primind acum pe Hristos în braţele sale şi adeverindu-i-se mai înainte prin Duhul Sfânt cele ce aveau să fie cu dânsul, după aceasta a primit sfârşit vieţii sale.***

Iar ***Ana proorociţa era fata lui Fanuil, din neamul lui Aşer.*** După ce a locuit cu bărbatul ei şapte ani, acela săvârşindu-se prin moarte, ea a rămas la Templu toată viaţa ei, zăbovind cu rugăciunea şi cu postul. ***Ţinând acest fel de viaţă în chip neobosit, ea s-a învrednicit a vedea pe Domnul, când a fost dus la Templu, la patruzeci de zile de la naşterea Sa în trup, de Preasfânta Lui Maică şi de dreptul Iosif.*** Şi mulţumind lui Dumnezeu, Ana a proorocit despre Dânsul, către toţi cei ce se aflau în Templu: ***Acest prunc este Domnul, Cel ce a întărit cerul şi pământul; Acesta este Hristos, despre care au proorocit toţi proorocii.***

Deci, făcându-se acestora astăzi pomenire, însemnăm şi propovăduim pogorârea şi iubirea de oameni pe care a făcut-o pentru noi Dumnezeu.

Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul şi dreptul Simeon, primitorul de Dumnezeu; Sfânta prorociţă Ana

Dreptul Simeon era din Ierusalim ca şi prorociţa Ana şi, împreună cu alţi oameni, aşteptau venirea lui Mesia, trăind în jurul templului şi sub îndrumarea Duhului Sfânt. Că, fiind drept şi credincios, sufletul lui Simeon ajunsese sălaş al Duhului Sfânt. Izvor de lumină pentru mintea lui, Duhul Sfânt era şi un izvor de bune îndemnuri pentru faptele lui.

Deci, prin Duhul Domnului i s-a descoperit dreptului Simeon că nu va muri până ce nu-L va vedea pe Mântuitorul cel mult aşteptat şi tot prin Duhul Sfânt a fost îndemnat să ia în braţele sale pe Pruncul Iisus, atunci când a fost adus la Templul din Ierusalim.

Cântarea dreptului Simeon: „Acum liberează pe robul Tău, Stăpâne”, arată că marea sa aşteptare s-a împlinit şi că poate muri în pace. Îl vedea pe Pruncul Iisus strălucind ca marea Lumină care va smulge popoarele lumii din bezna marelui întuneric al păcatelor şi al necunoaşterii adevăratului Dumnezeu. În lume, Iisus va fi pentru unii pricină de cădere, pentru alţii pricină de ridicare şi prin El se vor da pe faţă gândurile ascunse ale multor inimi.

De asemenea, Sfânta prorociţă Ana, prin postul şi rugăciunea ei de zi şi de noapte, prin statornicia ei în viaţa curată, s-a învrednicit şi ea să-L vadă pe Mesia ca Prunc, prorocind cu laude şi mulţumiri despre El, zicând către cei ce erau atunci în Templu: Acest Prunc este Domnul, cel ce a întărit cerul şi pământul. Acesta este Mesia Hristos, pe care L-au vestit toţi prorocii.

Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfântul şi dreptul Simeon, primitorul de Dumnezeu; Sfânta proorociţă Ana

1. Sfântul şi dreptul Simeon (sec. I) - Este unul dintre cei 70 de înţelepţi care au tradus din limba ebraică în limba greacă Vechiul Testament, la porunca regelui Ptolemeu al Egiptului.

Când au ajuns cu tâlcuirea la capitolul al VII-lea, versetul 14 din cartea proorocului Isaia, unde scrie „Pentru aceasta Domnul meu vă va da un semn: Iată fecioara va lua în pântece şi va naşte fiu şi vor chema numele lui Emanuil”, bătrânul Simeon s-a îndoit în inima sa, zicând că nu este cu putinţă ca o fecioară să nască neştiind de bărbat şi, luând cuţitul, a vrut să şteargă aceste cuvinte. În clipa aceea a fost însă oprit de îngerul Domnului care i-a spus: „Nu fi necredincios în cele scrise, a căror împlinire tu însuţi o vei vedea, pentru că nu vei vedea moartea până ce nu vei vedea pe Cel ce Se va naşte din curata Fecioară, Hristos Domnul”.

Aceasta a fost făgăduinţa despre care scrie Sfântul evanghelist Luca: „Şi era făgăduit lui de la Duhul Sfânt să nu vadă moartea, până ce va vedea pe Hristosul Domnului!” (Luca II, 26). Dând crezare cuvintelor îngereşti, Simeon a aşteptat venirea lui Hristos în lume.

La 40 de zile după naştere, Pruncul Iisus a fost adus la templu din Ierusalim de Fecioara Maria şi Dreptul Iosif, după obiceiul Legii vechi. Atunci Sfântul Simeon,

îndemnat de Duhul Sfânt, a luat în mâini pe Domnul şi a zis: „Acum slobozeşte pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta“.

El a proorocit despre patima lui Hristos şi despre răstignirea Lui, spunând că va trece prin sufletul Născătoarei de Dumnezeu sabia mâhnirii şi a necazului, când va vedea pe Fiul său răstignit pe Cruce.

Deşi, Sfânta Evanghelie nu arată că a fost preot, unii Sfinţi Părinţi socotesc că dreptul Simeon a fost preot la templul din Ierusalim. Din lucrarea lui la „Întâmpinarea Domnului”, (Luca II, 23-27) reiese în chip neîndoielnic că dreptul Simeon a împlinit slujba de preot.

Tradiţia spune că dreptul Simeon a murit la vârsta de 360 de ani. Sfintele sale moaşte au fost aduse în Constantinopol în vremea împăratului Justin cel mic (565-578) şi aşezate în Biserica Halcopratiei.

2. Sfânta prorociţa Ana (sec. I) - Era fata lui Fanuil din neamul lui Asir. După ce a locuit cu bărbatul ei şapte ani, acesta a trecut la cele veşnice, iar ea a rămas la Templu toată viaţa, stăruind în post şi rugăciune, slujind lui Dumnezeu ziua şi noaptea. Ţinând acest mod de viaţă în chip neobosit, ea s-a învrednicit a vedea pe Domnul, când a fost dus la Templu, la patruzeci de zile de la naşterea Sa în trup, de Preasfânta Lui Maică şi de dreptul Iosif.

Proloagele din 3 februarie

Luna februarie în 3 zile: pomenirea Sfântului şi dreptului Simeon, primitorul de Dumnezeu şi a Anei proorociţa.

Dreptul Simeon era din Ierusalim, ca şi Sfânta Ana proorociţa, şi, împreună cu alţii, aşteptau venirea lui Mesia, trăind în jurul templului şi sub îndrumarea Duhului Sfânt. Că, fiind drept şi credincios, sufletul lui ajunsese sălaş al Duhului Sfânt. Izvor de lumină pentru mintea lui, Duhul Sfânt era şi un izvor de bune îndemnuri pentru faptele lui.

Deci, prin Duhul Sfânt i se descoperi că nu va vedea moartea, până că nu va vedea, pe Mesia. Tot prin Duhul Sfânt a fost îndemnat să iasă în întâmpinare şi să ia în braţe pe Domnul, atunci când pruncul Iisus a fost adus la templu. Prin Duhul Sfânt i s-a descoperit şi toată vestea cea bună, pe care a rostit-o în cântarea lui, la templu. Cântarea lui: "Acum slobozeşte pe robul Tău Stăpâne", arată că marea lui aşteptare s-a împlinit şi că poate muri în pace.

La vederea Pruncului dumnezeiesc, pe care L-a ţinut în braţele sale, el nu s-a mai gândit decât la acest Mântuitor, pe care Îl vedea strălucind ca Marea Lumină, care va smulge popoarele lumii din bezna marelui întuneric. În lume, Iisus avea să nască împotriviri; pentru unii, pricină de ridicare şi, prin El, se vor da pe faţă gândurile ascunse ale multor inimi. În viaţa Lui, va fi însă şi o împotrivire, care, pentru Maica Domnului, va fi o durere, ce-i va străpunge sufletul ca o sabie.

Asemenea, şi Sfânta Ana proorociţa, prin postul şi rugăciunea ei de zi şi de noapte, cu statornicia ei în viaţă curată, vreme de atâţia ani, s-a învrednicit şi ea, de la Duhul Sfânt, a vedea pe Mesia în pruncul Iisus şi a proorocit şi ea cu laude şi mulţumiri pentru El, zicând către cei ce erau atunci în templu: "Acest prunc este Domnul, Cel ce a întărit cerul şi pământul. Acesta este Mesia Hristos, de care au proorocit toţi proorocii".

Şi aşa, făcându-se astăzi pomenirea acestora, care au vorbit prin Duhul Sfânt, însemnăm şi propovăduim înfricoşătoarea pogorâre şi iubirea de oameni, pe care a săvârşit-o cu noi Dumnezeu.

Întru această zi, cuvânt despre voirea cea bună şi cea rea.

Un frate a întrebat pe un stareţ, zicând: "Ce este, părinte, lucrul cel bun şi ce este voirea cea rea?"

Iar părintele acela i-a răspuns lui: "Frate, toată odihna trupească, urâciune este lui Dumnezeu. Că Însuşi a zis: "Să avem şi să alegem strâmta şi anevoioasa cale, care să ne ducă pe noi la viaţa cea veşnică". Deci, oricine îşi alege această cale, acela are voirea cea bună. Şi cel ce se înfrânează pe sine, la tot lucrul, după puterea sa, strâmtorare îşi face lui. Că a zis apostolul: "Îmi chinuiesc trupul şi-l robesc pe el, fapta cea bună făcând-o." Vezi, cum şi fără voia trupului său, acest dumnezeiesc bărbat, de bună voia sa, îşi robea trupul? Deci, cel ce are această bună voire a mântuirii, acela în tot locul vieţii sale amestecă puţin necaz.

Deci, voind ca să mă culc pe un aşternut moale şi făcut din fulgi, să mă întreb: "Oare, nu voi face vreun lucru plăcut trupului?" Pentru care se cuvine să-l necăjesc puţin, adică să mă culc pe o pătură, pentru neputinţa trupească, pentru că cela ce se ruşinează a face aşa, nu face bine, că, iată, unii numai pământul au spre odihnă, iar alţii piatra, precum dumnezeiescul Arsenie, şi mulţi alţii. Unii, încă şi spini îşi puneau în loc de căpătâi, alegându-şi lor necazul acesta.

Şi iară, de aflu pe aproapele izvor de apă sau bucate, care dau odihnă, atunci, ca un iubitor de lucrare, sunt dator să-mi aleg cele mai depărtate, ca să-mi mişc trupul meu în puţin necaz.

Încă se cade mie a avea pâinea cea mai proastă, ca să mă strâmtorez puţin, aducându-mi aminte de cei ce nicidecum nu mănâncă bucate, iar, mai ales, de Stăpânul nostru Hristos, care nu a pregetat să guste fiere şi oţet pentru mine.

Aceasta este voia cea după Dumnezeu. Iar voia cea după trup caută, dimpotrivă, toată odihna. Că zic unii: "Închide degrabă uşa, ca să nu mă bată vântul, sau să nu mă supere praful." Sau, către ucenic: "Vezi frate, ai afumat fiertura şi nu pot să mănânc", şi altele. Aceasta este voia cea rea, să o tai pe ea şi te vei mântui. Iar de te vezi vinovat la o faptă rea ca aceasta, apoi, singur să te îndreptezi şi să lepezi de la tine nişte patimi ca aceasta şi vei scăpa de muncile cele veşnice şi toate bunătăţile vei dobândi".

Fie, deci, şi spre mine, păcătosul, mila Domnului, de vreme ce multe rele şi fără număr păcate am făcut.

Întru această zi, cuvânt despre un tâlhar, care a omorât un prunc şi, care, făcându-se călugăr s-a mântuit.

A fost un tâlhar şi, venind la ava Zosima, îl ruga pe bătrân, zicând: "Pentru Dumnezeu, fă milă cu mine, păcătosul, de vreme ce, multe rele şi fără de număr păcate am făcut că doar mă voi curăţi de răutăţile mele".

Iar stareţul, învăţându-l, îndată l-a făcut călugăr, dându-i lui şi sfântul chip. După aceasta, i-a zis lui stareţul: "Să mă crezi pe mine, fiule, că aici nu vei putea să petreci, că de va auzi dregătorul, îndată te va lua pe tine. Ci, ascultă-mă pe mine şi te voi duce la o mânăstire mai departe de aici".

Deci, l-a dus pe el la mănăstirea lui Dorotei, la marginea Gazei şi, vieţuind acolo nouă ani, a deprins Psaltirea şi toată rânduiala călugărească.

După aceasta, iarăşi s-a întors la stareţul Zosima şi i-a zis lui: "Părinte, fă milă cu mine, dă-mi mie hainele cele mireneşti, iar acestea călugăreşti, ia-le".

Şi, fiindu-i milă, stareţul i-a zis: "Pentru ce, fiule voieşti să faci aşa?"

Răspuns-a lui fratele: "Iată că, după ce m-ai îmbrăcat în sfântul acesta chip, părinte, şi m-ai trimis la altă mânăstire, nouă ani am petrecut acolo şi pe cât am putut am flămânzit şi m-am înfrânat şi, cu toată frica lui Dumnezeu, în tăcere m-am supus. Şi ştiu că bunătatea lui Dumnezeu m-a iertat pe mine de relele mele cele multe. Dar, când merg în biserică, să mă împărtăşesc la altar, îndată îmi stă un prunc şi-mi zice mie: "Pentru ce m-ai omorât pe mine?" Şi în nici o zi nu mă slăbeşte, mustrându-mă. Deci, pentru aceasta părinte, voiesc să mă duc, ca să mor pentru pruncul acela, pe care l-am omorât, fără de minte fiind eu".

După aceasta, luându-şi hainele, s-a îmbrăcat într-însele şi a ieşit din lavră. Iar după ce s-a dus în cetatea Diospolis, îndată, a doua zi, l-au prins pe el şi l-au omorât. Şi aşa s-a dus la Domnul, curăţindu-se de toate păcatele sale şi cu Sfinţii numărându-se.

Întru această zi, cuvânt din Pandoc, că nu se cade a căuta la faţa omului.

Făţărnicia şi plăcerea omenească le aflăm pe amândouă, prihănite şi lepădate de Sfintele Scripturi, de vreme ce cuvintele celor făţarnici sunt viclene şi laudele lor mincinoase, aducând materie lesne stricăcioasă în firea omului, ca lemnele şi fânul care aţâţă focul. Despre ei, a zis proorocul: "Cei ce vă fericesc, vă înşeală pe voi şi, în loc de folos, vă fac pe voi a păcătui. Că bogatul adună prieteni mulţi, iar săracul, şi de cel ce-i este prieten adevărat, se desparte; şi moartea săracului nebăgată în seamă va fi".

Iar nouă nu se cuvine a face aşa, ci datori suntem a ne sfii unul de altul, şi nu trupeşte să căutăm pe aproapele. Şi să ne ferim ca între noi să nu fie nimic din cele ale prietenilor celor făţarnici; ci, adică, în Hristos, să scoatem pe sărac din mâinile păcătoşilor şi să-l izbăvim pe el. Pentru că zice psalmistul: "Dumnezeu a risipit oasele celor ce plac oamenilor; ruşinatu-s-au că Dumnezeu i-a urgisit pe ei" (Ps.52,7).

Că nu este bine a fi ruşinat la judecată. Că, zice Scriptura: "Să nu primeşti sprijin omenesc pentru sufletul tău, nici să te învoieşti cu vreun dregător la judecată". Căci a zis dreptul Iov: "Căutând la faţa voastră nu voi minţi". Iar Iacov zice: "Fraţii mei, nu căutând la faţa omului să aveţi credinţă în Domnul nostru Iisus Hristos, Domnul slavei.

Căci, dacă va intra în adunarea voastră un om cu inele de aur în degete, în haina strălucită, şi va intra şi un sărac, în haină murdară, iar voi puneţi ochii pe cel care poartă haină strălucitoare şi-i ziceţi: "Tu şezi bine aici", pe când săracului îi ziceţi: "Tu stai acolo, în picioare", sau: "Şezi jos, la picioarele mele", n-aţi făcut voi, oare, în gândul vostru, deosebire între unul şi altul şi nu v-aţi făcut judecători cu socoteli viclene?" (Iacob, 2, 1-3). Că nu ştiţi ce fel de suflet este în acel sărac, nici în cel cu haină luminoasă şi n-aţi luat seama că este şi un judecător al gândurilor celor rele.

Şi iarăşi, mai zice: "Dacă pliniţi Legea lui Hristos, adică să iubeşti pe semenul tău ca pe tine însuţi, bine faceţi. Iar de vă uitaţi la faţă, păcat faceţi, şi veţi fi mustraţi, de Lege, ca nişte neascultători".

Asemenea şi la Pilde, zice: "Nu este bine a se sfii de faţa celui necurat şi nu se cuvine a se abate de la dreptate, la judecată. Că cel ce zice celui necurat, că este drept, blestemat este de noroade şi urât între neamuri. Iar cel ce mustră pe cel necurat, îi face lui bine, ca să vie către dânsul binecuvântarea".

Şi Pavel zice: "Nu este făţărnicie la Dumnezeu, cei ce se socotesc, aici, a fi mari, acolo, nimic nu vor fi. Că Dumnezeu nu se uită la faţă. Că i-a zis Dumnezeu lui Samuil, pentru fiii lui Israel: Să nu te uiţi la faţa şi la mărimea lor, că omul la faţă caută, iar Dumnezeu la inimă priveşte".

Încă şi Domnul, auzind de la unii: "Iată mama Ta şi fraţii Tăi stau afară, vrând să Te vadă, a răspuns şi a zis, întinzându-Şi mâna Sa spre ucenicii Săi: "Iată mama Mea şi fraţii Mei. Că, oricine va face voia Tatălui Mei, acela Îmi este Mie frate, soră şi mamă", a Căruia este slava în veci. Amin.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului şi dreptului Simeon

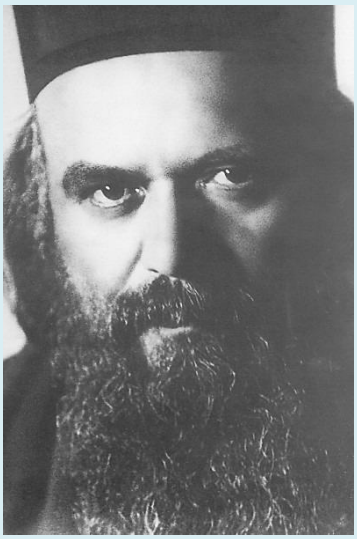

În timpul domniei împăratului Ptolemeu Filadelfus în Egipt, Simeon a fost ales să fie unul dintre cei şaptezeci cărora li s-a încredinţat traducerea Bibliei [Vechiului Testament] din limba ebraică în cea grecească [alcătuirea Septuagintei].

Simeon lucra cu râvnă, dar când a ajuns la locul de la prorocul Isaia care zice ***Iată Fecioara va lua în pântece şi va naşte fiu*** (Isaia 7: 14) s-a nedumerit şi a luat un cuţitaş cu care voia să răzuiască cuvântul *Fecioară* şi să îl înlocuiască cu *tânără,* ca să-1 traducă astfel în limba grecească. Dar ***îngerul lui Dumnezeu 1-a împiedicat*** să facă aceasta, ***spunându-i că aceasta este prorocie adevărată şi că el, Simeon, după voia lui Dumnezeu, nu va putea muri până când nu o va vedea cu ochii săi împlinindu-se: că nu va muri pină când nu-L va vedea pe Cel născut din Fecioară.***

Dreptul Simeon s-a bucurat la glasul îngerului şi I-a mulţumit lui Dumnezeu de învrednicirea aceasta.

Când Pruncul Iisus a fost adus la Templul din Ierusalim de Fecioara Maria, Duhul lui Dumnezeu i-a poruncit lui Simeon, care era alb de ani [dreptul Simeon avea deja peste trei sute de ani], să meargă la Templu în întâmpinarea Pruncului. El L-a recunoscut pe Prunc şi pe Mama Lui, după lumina negrăită care le înconjura capetele. Bătrânul Simeon L-a luat cu bucurie pe Pruncul Iisus în braţele sale şi s-a rugat lui Dumnezeu să-1 elibereze din viaţa aceasta:

Acum slobozeşte pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace; Că ochii mei văzură mântuirea Ta (Luca 2: 29-30).

Prorociţa Ana, fiica lui Fanuil, care era şi ea acolo, L-a recunoscut pe Mesia în Prunc şi L-a vestit poporului. ***Şi venind şi ea în acel ceas, lăuda pe Dumnezeu şi vorbea despre Prunc tuturor celor ce aşteptau mântuire în Ierusalim (Luca 2: 38).*** Ana avea atunci optzeci şi patru de ani.

Sfântul şi dreptul Simeon a trecut la Domnul imediat după ce L-a întâmpinat pe Pruncul Iisus. El este socotit protectorul copiilor mici.

Cântare de laudă la dreptul Simeon, apărătorul copiilor mici

Atotputernice Doamne, miluieşte şi mântuieşte,
Ţine această mică flăcăruie de viaţă.
Asemenea luminii unei candele
Este viaţa acestui copil,
Iar vânturile lumii cumplite sunt,
Chiar şi pentru strălucitoarele stele.

Un foc mic se păstrează sub cenuşă,
Iar sub mâna Ta, sufletul omului.

O Doamne, mântuieşte-ne,
miluieşte-ne şi ne uşurează
Trecerea prin această viaţă.
Aşa s-a rugat şi prorocul David,
Deşi el era torţă strălucitoare.

Păzeşte sufletul şi cugetul copiilor
De toată întinarea cea rea a păcatului.

Sufletul lor uşor ar pieri
Dacă Tu Doamne,

nu l-ai apăra ca un Puternic.

O, Stăpâne miluieşte-ne şi
ne mântuieşte pe noi şi acum,
Ţine această mică flăcăruie în viaţă!
Pentru rugăciunile Sfântului Tău, dreptul Simeon,
Cel care în braţele sale pe Pruncul Iisus L-a primit.

Cugetare

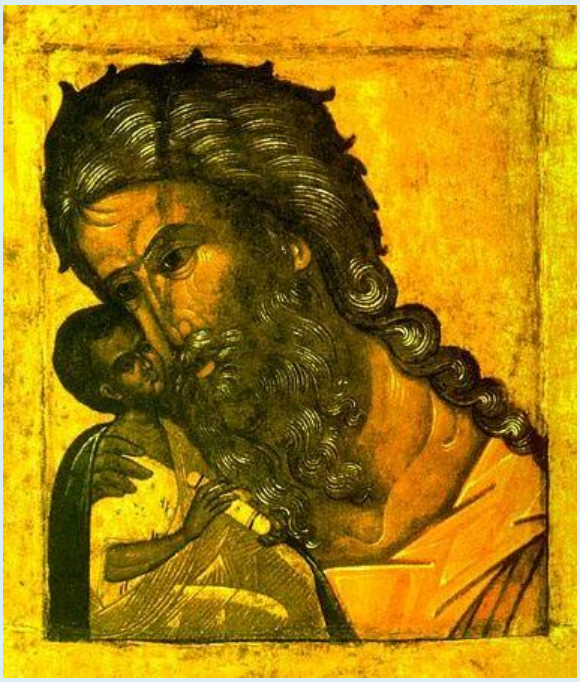

Ce mare este în ceruri slava Sfântului şi dreptului Simeon, cel care în braţele sale pe Pruncul Iisus L-a primit! Ea se vede dintr-un eveniment din viaţa Sfântului Petru atonitul, care se sărbătoreşte la 12 iunie.

Fiind comandant de oşti, Petru a fost luat prizonier şi aruncat în temniţă în cetatea Samara de pe malul râului Eufrat. Suferind în temniţă, Petru se rugă cu lacrimi Sfântului Nicolae să-1 roage pe Dumnezeu să scape de acolo, făgăduind că îşi va dărui după aceea toată viaţa lui Dumnezeu.

Sfântul Nicolae i s-a înfăţişat în vedenie şi i-a spus că deşi el duce rugăciunea lui la Dumnezeu, Dumnezeu nu i-o împlineşte, pentru că altă dată la greu a mai făcut această făgăduinţă şi nu şi-a ţinut-o. Apoi Sfântul Nicolae 1-a sfătuit pe Petru să se roage Sfântului şi dreptului Simeon care este foarte ascultat înaintea

lui Dumnezeu, aflându-se aproape de Tronul Lui, împreună cu Preasfânta Fecioară şi cu Sfântul Ioan Botezătorul.

Petru a ascultat şi a început să se roage Sfântului şi dreptului Simeon. Atunci din nou i-a apărut Sfântul Nicolae, împreună cu dreptul Simeon, dar nu în vedenie, ci aievea.

Petru 1-a văzut pe dreptul Simeon în slavă mare, cu faţa strălucitoare şi îmbrăcat în hainele preoţeşti ale Vechiului Testament, purtând în mână un toiag de aur.

Dreptul Simeon 1-a întrebat pe Petru: „Voieşti să-ţi împlineşti făgăduinţa şi să te faci monah?"

La aceasta, Petru a răspuns: „Voiesc, Stăpâne, cu ajutorul lui Dumnezeu."

Sfântul Simeon atunci a atins lanţurile lui Petru cu toiagul său şi ele s-au topit ca ceara. Deschizând uşa temniţei, sfântul 1-a scos pe Petru afară.

Luare aminte

Să luăm aminte la Stăpânul Iisus, Piatra cea din capul unghiului:

- *La Stăpânul Iisus, Piatra care zideşte caracterul omului;*
- *La Stăpânul Iisus, Piatra care zideşte familia şi neamul;*
- *La Stăpânul Iisus, Piatra de temelie a oricărei lupte pentru binele social şi uman.*

Predică despre Duhul lui Dumnezeu care grăieşte prin purtătorii de Duh

Nu vă îngrijiţi cum sau ce veţi vorbi, căci se va da vouă în ceasul acela ce să vorbiţi fiindcă nu voi sunteţi care vorbiţi, ci Duhul Tatălui vostru este care grăieşte întru voi (Matei 10: 19-20).

Acestea sunt cuvintele Celui care ştie toate şi care a arătat lumii cunoaşterea pe care nimeni nu o avea înainte de întruparea Lui.

- *Când cineva este plin de Duhul lui Dumnezeu, el nu vorbeşte din duhul omului, ci Duhul lui Dumnezeu grăieşte din el şi prin el. Omul plin de Duh*

- *este doar instrumentul sau alăuta Duhului lui Dumnezeu prin care Dumnezeu Duhul Sfânt grăieşte.*
- *Când vorbeşte un astfel de om, el vorbeşte fără greşeală şi nimeni nu-1 poate vădi de minciună în afară de aceia care minţi pervertite având, iau adevărul ca fiind minciună.*

Cum grăiesc oamenii care stau direct sub înrâurirea Duhului Sfânt s-a văzut cu putere la sfinţii Proroci şi cu şi mai mare putere la Sfinţii Apostoli. Cuvintele lor păreau de necrezut străinilor, adică acelora care nu aveau Duhul lui Dumnezeu în ei înşişi şi care ştiau să vorbească numai cu duh pământesc şi care socoteau că Sfinţii Apostoli sunt beţi.

De fapt ignoranţilor şi astăzi li se pare că vorbesc prostii, precum nişte oameni beţi, cei care pun în evidenţă taine ale lumii create cum ar fi puterea aburului, magnetismul, electricitatea, telegrafia fără fir sau putinţa convorbirilor la distanţă [telefonul].

Cum atunci să nu le fi părut celor ignoranţi că Apostolii s-au îmbătat de vin, când ei plini de Duhul lui Dumnezeu, grăiau despre taine infinit mai mari, despre tainele Împărăţiei Cerurilor?!

Oricine se smereşte înaintea lui Dumnezeu, este dăruit cu putere de către El. Duhul lui Dumnezeu se sălăşluieşte în inima înfrântă şi smerită şi de acolo grăieşte prin gura omului.

Aceasta a fost nu numai la proroci şi la apostoli, ci se vede şi la nenumăraţi credincioşi fii şi fiice ale Bisericii.

O, Stăpâne Atotbune, pe Duhul Tău Cel Sfânt nu-L lua de la noi, Căci Ţie se cuvine slava şi mulţumita în veci. Amin.

Vei cunoaşte pe Domnul prin Duhul Sfânt

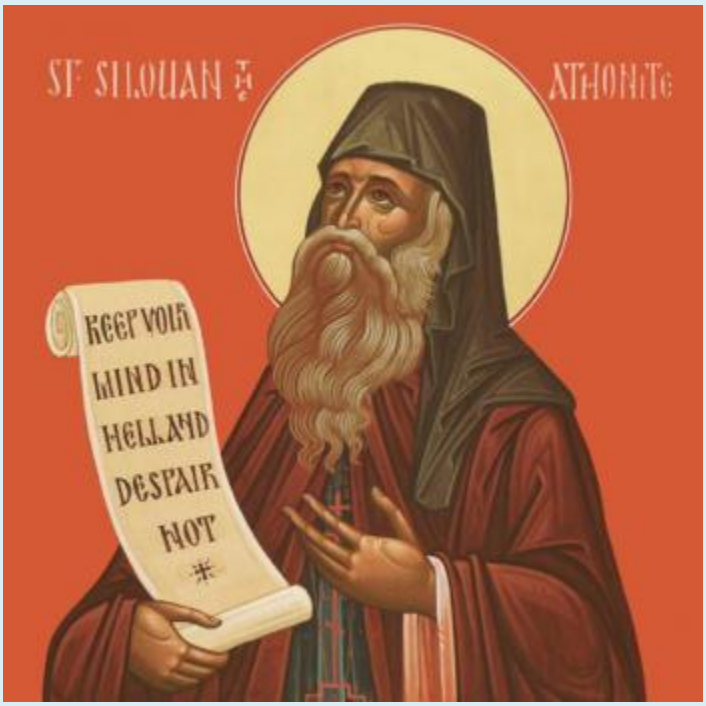

Dacă vrei să ştii cât de mult ne iubeşte Domnul, urăşte păcatul şi gândurile rele şi roagă-te din adâncul inimii ziua şi noaptea, şi atunci Domnul îţi va da harul Lui, vei cunoaşte pe Domnul prin Duhul Sfânt, iar după moarte, când vei ajunge în Rai, şi acolo vei cunoaşte pe Domnul prin Duhul Sfânt, aşa cum L-ai cunoscut pe pământ. În cer şi pe pământ Domnul este cunoscut numai prin Duhul Sfânt şi nu din ştiinţă.

Chiar şi pruncii, care n-au învăţat încă nimic, Îl cunosc pe Domnul prin Duhul Sfânt (Matei 11, 2).

- ✓ *Sfântul Ioan Botezătorul a simţit încă pe când era în pântecele maicii lui venirea Domnului (Luca 1, 14).*
- ✓ *Simeon Stâlpnicul de pe Muntele minunat era un băiat de 7 ani atunci când i S-a arătat Domnul şi el L-a cunoscut.*
- ✓ *Cuviosul Serafim era în puterea vârstei (27 ani) când i S-a arătat Domnul în vremea Liturghiei.*
- ✓ *Iar dreptul Simeon era la adânci bătrâneţi atunci când L-a cunoscut pe Domnul şi L-a luat în braţele sale. (Luca 2, 25).*

Astfel, Domnul se potriveşte nouă ca să mângâie orice suflet.

(Cuviosul Siluan Athonitul, Între iadul deznădejdii şi iadul smereniei, Editura Deisis, p. 139)

Dreptul Simeon şi proroci̦a Ana - martorii Întâmpinării Domnului

Simeon i-a binecuvântat pe Părinţii Pruncului şi i-a spus Maicii Domnului înfricoşătoarea profeţie că „Acesta este spre căderea şi înălţarea multora din Israel, şi ca semn de împotrivire”, apoi că „prin inima Maicii Domnului va trece sabie”, adică suferinţă înfricoşătoare (Luca 2, 34-35) pentru că va vedea, aşa cum s-a şi întâmplat, pe Fiul ei răstignit.

Acolo lângă ei era şi proroci̦a Ana, văduvă în vârstă de optzeci şi opt de ani, femeie temătoare de Dumnezeu. Fiind şi aceasta inspirată de Duhul Sfânt, a început să prorocească şi să propovăduiască tuturor celor care veneau la Templu că Hristos este Mântuitorul lumii şi va izbăvi lumea de păcate.

Este adevărat că nu ştie cineva de ce să se minuneze mai întâi dintre toate aceste întâmplări! Sunt atât de revelatoare, că numai un „netăiat împrejur la inimă”, adică un insensibil nu primeşte adevărurile Evangheliei despre Născătoarea de Dumnezeu şi despre Fiul ei, Mântuitorul lumii. De asemenea, este adevărat şi faptul că pentru a simţi cineva aceste sentimente trebuie să pătrundă în profunzimea lor, să le primească nu doar ca evenimente istorice, ci şi metafizice, pentru că în ceea ce-L priveşte pe Hristos şi lucrarea Lui nu este suficient doar sensul istoric, ci mai ales cel metafizic.

(Arhimandritul Timotei Kilifis, Hristos, Mântuitorul nostru, Editura Egumeniţa, 2007, pp. 51-52)

Sfântul și dreptul Simeon - mijlocitor înaintea lui Dumnezeu pentru primirea unei a doua șanse

Traducere și adaptare: Ioan-Lucian Radu
Sursa: johnsanidopoulos.com

Cât de mare este cinstea dată în Ceruri Sfântului Simeon, primitorul de Dumnezeu, care a ținut în brațele sale pe Mântuitorul lumii, ni se arată clar în momentul relatat în viața Sfântului Petru Atonitul, prăznuit pe 12 iunie.

Călugărul Petru din Muntele Athos, de neam grec, a trăit în Constantinopol, fiind comandant în armata imperială. În anul 667, fiind trimis la război în Siria, Petru a fost luat prizonier și închis într-o fortăreață din orașul Samaria, pe râul Eufrat.

El a fost întemnițat pentru o lungă perioadă de timp, meditând la păcatele sale, care i-au adus pedeapsa lui Dumnezeu. Petru și-a amintit atunci că, în urmă cu ceva timp, a intenționat să părăsească lumea și să se călugărească, însă nu a făcut așa. A început să țină post aspru, rugându-se din inimă Sfântului Nicolae, făcătorul de minuni, pentru a mijloci înaintea lui Dumnezeu să fie eliberat din închisoare, urmând să își dedice restul vieții lui Dumnezeu.

În urma rugăciunilor sale, i-a apărut în vis Sfântul Nicolae, zicându-i că mijlocește pentru el înaintea lui Dumnezeu, însă Dumnezeu întârzie eliberarea lui pentru că a

mai promis o dată înaintea Lui cele zise de Petru, iar promisiunea nu a fost respectată. În visul său, Sfântul Nicolae l-a sfătuit pe Petru să-și continue rugăciunea, iar ca mijlocitor să-l aibă și pe Sfântul Simeon, primitorul Domnului, căci acesta se bucură de multă cinste înaintea Domnului, fiind alături de tronul lui Dumnezeu împreună cu Sfânta Fecioară și cu Sfântul Ioan Botezătorul.

Petru a ascultat sfatul Sfântului Nicolae. Deșteptându-se din somn, iarăşi a început să se roage și a ținut post aspru, chemând şi pe Sfântul Simeon, primitorul de Dumnezeu, ca și pe Sfântul Nicolae în ajutor. Din nou, Sfântul Nicolae i-a apărut, împreună cu Sfântul Simeon, dar nu în vis, ci în realitate.

Petru, ridicându-şi ochii, l-a văzut pe Sfântul Simeon, minunat la vedere, cinstit la chip şi îmbrăcat în veşmintele preoţiei Legii vechi, având în mâini un toiag de aur.

Petru, văzându-l pe acesta, s-a înspăimântat, iar Sfântul Simeon a zis către el: „Tu eşti cel care rogi pe fratele Nicolae să te elibereze din legături şi din această temniţă?”.

Iar el, abia putând să-şi deschidă gura de frică, a răspuns: „Eu sunt, o, plăcutule al lui Dumnezeu, pe care te-am câștigat şi pe tine ca mijlocitor către Dumnezeu”.

Sfântul Simeon i-a zis: „Dar vei împlini făgăduinţa ta, ca să te faci monah şi să vieţuieşti în fapte bune?”.

Petru a răspuns: „Da, stăpâne, ajutându-mi Dumnezeu, o voi împlini”.

Iar sfântul i-a zis: „Dacă făgăduieşti că vei face aşa, să ieşi acum de aici şi să mergi unde vei dori”.

Atunci, Petru a arătat sfântului picioarele sale cele legate în lanțuri, iar Sfântul Simeon s-a atins cu toiagul de lanțuri şi imediat ele s-au topit, ca ceara în faţa focului.

Petru s-a ridicat în picioare şi, văzând temniţa deschisă, a ieşit afară, mergând după Sfântul Simeon și Sfântul Nicolae şi, astfel, a ieşit din cetate. Apoi, Sfântul Simeon, încredințându-l spre pază Sfântului Nicolae, s-a dus.

Petru a călătorit spre Roma, pentru a primi tunderea în monahism la mormântul Sfântului Petru. Aici a fost tuns monah de către episcopul Romei, căci el primise

înștiințare în vis de la Sfântul Nicolae, care i-a povestit pocăința fostului prizonier, poruncindu-i să-l facă monah.

Patriarhul României: Dreptul Simeon şi proorociţa Ana exprimă bucuria pe care o au drepţii când se întâlnesc cu Dumnezeu

Preafericitul părinte Daniel, patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, în cuvântul de învăţătură rostit la sărbătoarea Întâmpinării Domnului în Paraclisul Sfântul Grigorie luminătorul din Reşedinţa Patriarhală a explicat credincioşilor prezenţi semnificaţia sărbătorii.

„Acest eveniment se înscrie în tradiţia iudaică potrivit căreia la 40 de zile de la naştere copilul trebuie adus la Templu pentru a mulţumi lui Dumnezeu că a dăruit unei familii un copil şi, de asemenea, pentru a aduce o jertfă la Templu şi jertfa era fie o pereche de turturele, fie doi pui de porumbel. ***Atât turturelele cât şi porumbeii au o semnificaţie duhovnicească şi anume, exprimă curăţia şi blândeţea.***

Mântuitorul Iisus Hristos a fost adus la Templu la vârsta de patruzeci de zile de către Maica Domnului, Fecioara Maria şi de către dreptul Iosif. Ei au fost întâmpinaţi la Templu de bătrânul Simeon care aştepta venirea lui Mesia pentru că Duhul Sfânt l-a înştiinţat că nu va muri moarte trupească decât după ce va vedea cu ochii trupeşti pe Mesia Cel aşteptat de veacuri, pe Unsul Domnului, adică pe Hristosul Domnului. În răbdarea sa, în evlavia şi în speranţa sa el aştepta acest eveniment al întâlnirii cu Hristos”, a precizat prea fericirea sa, după cum ne informează Radio Trinitas.

Totodată, Întâistătătorul Bisericii Ortodoxe Române a evidenţiat sensurile rugăciunii de mulţumire a dreptului Simeon.

„Dreptul Simeon este şi prooroc. El binecuvântează pe Pruncul Iisus şi pe mama sa, pe Fecioara Maria şi simte în Prunc prezenţa dumnezeiască şi atunci ca semn de mulţumire şi în acelaşi timp ca proorocire rosteşte cuvintele: ***Acum slobozeşte pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feţei tuturor popoarelor; lumină spre descoperirea neamurilor şi slavă poporului Tău Israel.***

Această rugăciune de mulţumire, această exclamaţie şi în acelaşi timp cerere de dezlegare, pentru că vârsta era înaintată şi purta cu greu trupul atât de îmbătrânit, a fost integrată în cultul ortodox la Slujba Vecerniei către sfârşit. ***Acum slobozeşte pe robul Tău în pace înseamnă acum dezleagă-l de această aşteptare, pentru că s-a împlinit ceea ce s-a dorit.***

După această binecuvântare în care Pruncul nu este numit un simplu copil, ci o Lumină spre descoperirea neamurilor care urmează a fi cunoscută de neamuri şi Slavă poporului Tău Israel înseamnă slavă poporului care a aşteptat această lumină prin drepţii şi proorocii Vechiului Testament, dar şi prin evlavia poporului care a crezut ceea ce au spus proorocii", a mai menţionat patriarhul României.

De asemenea, Preafericitul părinte patriarh Daniel evidenţiază că la evenimentul Întâmpinării Domnului la Templu este prezentă şi proorociţa Ana.

"Evanghelia ne mai spune că la Templu se afla şi o femeie, numită proorociţa Ana care de 84 de ani era văduvă şi care aştepta în post şi rugăciune mântuirea lui Israel. Şi această femeie a fost prezentă la momentul Întâmpinării Domnului în Templul din Ierusalim şi ea Îl prea slăvea pe Dumnezeu.

Cu alte cuvinte, vedem că ***atât dreptul Simeon, cât şi proorociţa Ana exprimă o bucurie deosebită, bucuria pe care o au drepţii când se întâlnesc cu Dumnezeu, când trăiesc intens comuniunea cu Dumnezeu.*** Dreptul Simeon şi proorocița Ana în această privinţă devin modele pentru bunici care se roagă, care binecuvântează pe copii, care veghează prin rugăciune ca binecuvântarea lui Dumnezeu să fie permanent asupra familiei, asupra casei, asupra celor pe care Dumnezeu îi cheamă să slujească Lui spre mântuirea oamenilor".

Patriarhul României a pus în lumină şi faptul că la patruzeci de zile pruncii se îmbisericesc.

„Această Sărbătoare a Întâmpinării Domnului are un ecou în cultul ortodox creştin pentru că la patruzeci de zile de obicei se botează pruncii şi se îmbisericesc, adică sunt aduşi în faţa iconostasului şi oarecum prezentaţi pentru a fi binecuvântaţi şi pentru a sluji Domnului. ***Dacă un copil la patruzeci de zile este adus la Biserică şi este băiat atunci este adus şi în Sfântul Altar şi închinat la cele patru colţuri ale Sfintei Mese cu speranţa că acest copil când este mare să devină un slujitor al Sfântului Altar sau cel puţin un om care întemeiază o familie credincioasă şi el fiind capul unei familii credincioase creştine.***

Această legătură dintre Templul din Ierusalim şi fiecare Biserică care este un Templu nu doar în Ierusalim, ci pretutindeni unde se află creştini este una foarte semnificativă şi anume, că părinţii la patruzeci de zile aduc copilul la Biserică spre a mulţumi lui Dumnezeu şi spre a se curăţi, spre a cere sănătate de la Dumnezeu şi întărire pentru că naşterea pentru o femeie este totuşi o slăbire, o epuizare. Patruzeci de zile femeia după naştere trebuia să evite contactul cu lumea pentru că fiind mai slăbită se putea îmbolnăvi mai repede. Deci, după ce se reface din această lucrare grea a naşterii mama vine la Biserică şi este binecuvântată şi ea şi pruncul”.

Vechimea Sărbătorii Întâmpinării Domnului nu este foarte mare. Nu este menţionată în Constituţiile Apostolice şi nici în „Testamentum Domini”. Prima menţiune documentară este cea din memorialul de călătorie al pelerinei Egeria care ia parte la această sărbătoare în Ierusalim în ani 382 şi 384, numind-o „Quadragesemae de ephifania”, întrucât, atunci, la Ierusalim, Naşterea Domnului se serba o dată cu Botezul Domnului.

Mănăstirea Nechit a primit un fragment din moaștele Sfântului Simeon, care L-a ținut în brațe pe Mântuitorul Hristos

Mănăstirea Nechit din jud. Neamț a primit fragmente din moaștele Sfinților Simeon (care l-a ținut în brațe pe Hristos Domnul), Serafim de Sarov și din ale Sfintei Iuliana din Lazarevo. Moaștele au fost așezate spre închinare credincioșilor în biserica așezământului monahal în prima zi a anului, vineri, 1 ianuarie 2021. Momentul a fost marcat printr-un scurt ceremonial religios, potrivit basilica.ro.

În faţa turnului confesor al aşezării monahale a început rânduiala procesiunii prin citirea Acatistului Sfântului şi dreptului Simeon. Sfintele racle au fost purtate în jurul Bisericii cu hramurile „Schimbarea la Faţă” şi „Sfinţii Zenovie şi Zenovia”.

În dreptul Sfântului Altar, unde se află mormântul proinstareţului Zenovie Ghidescu, ctitorul Mănăstirii Nechit, au fost înălţate rugăciuni pentru odihna sufletelor celor mutaţi în lumea veşniciei. În lăcaşul de cult a fost oficiat Paraclisului Sfântului şi dreptului Simeon.

În omilia sa, arhimandritul Zenovie Grigore a evocat viaţa Sfântului Simeon, pe care l-a numit un om plin de Duh Sfânt, drept şi evlavios. Părintele stareţ şi-a exprimat recunoştinţa faţă de toţi cei ce au întreprins demersurile necesare aducerii sfintelor racle în aşezarea monahală pe care o păstoreşte.

La 40 de zile după naştere, Pruncul Iisus a fost adus la templu din Ierusalim de Fecioara Maria şi dreptul Iosif, după obiceiul Legii vechi. Atunci Sfântul Simeon, îndemnat de Duhul Sfânt, a luat în mâini pe Domnul şi a zis: „Acum slobozeşte pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta“. El a prorocit despre pătimirea lui Hristos şi despre răstignirea Lui, spunând că va trece prin sufletul Născătoarei de Dumnezeu sabia mâhnirii şi a necazului, când va vedea pe Fiul său răstignit pe Cruce.

Sfintele moaşte fost dăruite Mănăstirii Nechit şi au ajuns din Cipru cu binecuvântarea Înaltpreasfinţitului părinte mitropolit Athanasie de Limassol.

Sfântul şi dreptul Simeon, ocrotitorul copiilor

Sfântul Simeon este socotit ocrotitorul copiilor, însă s-au păstrat multe alte minuni săvârşite de acesta de-a lungul vremii, fapt care a făcut să îi sporească cinstirea.

Înfrumuseţatu-te-ai şi decât Moise mai luminat te-ai făcut, în braţe primind pe Cel cu frumuseţe împodobit, bătrânule Simeon, Care pentru noi, precum suntem noi, Prunc S-a făcut. *(Din Canonul Sfântului Simeon ce se citeşte la Utrenie)*

Racla ta izvorăşte credincioşilor tămăduiri şi fericită este pomenirea ta, strălucind mai mult decât soarele şi sufletele tuturor luminând, întunericul duhovnicesc risipind, slujitorule al tainelor, prea sfinţite. *(Din Canonul Sfântului Simeon ce se citeşte la Utrenie)*

***Luminează cu strălucire duhovnicească, întocmai ca soarele şi luna, partea cea de sub soare, înţeleapta Ana, proorociţa şi bătrânul Simeon mărit**ul. Pentru care izbăveşte-ne pe noi, Iubitorule de oameni, Doamne, de întunericul păcatelor.*
(Din Canonul Sfântului Simeon ce se citeşte la Utrenie)

Ὁ ἅγιος
Συμεών
ὁ θεοδόχος

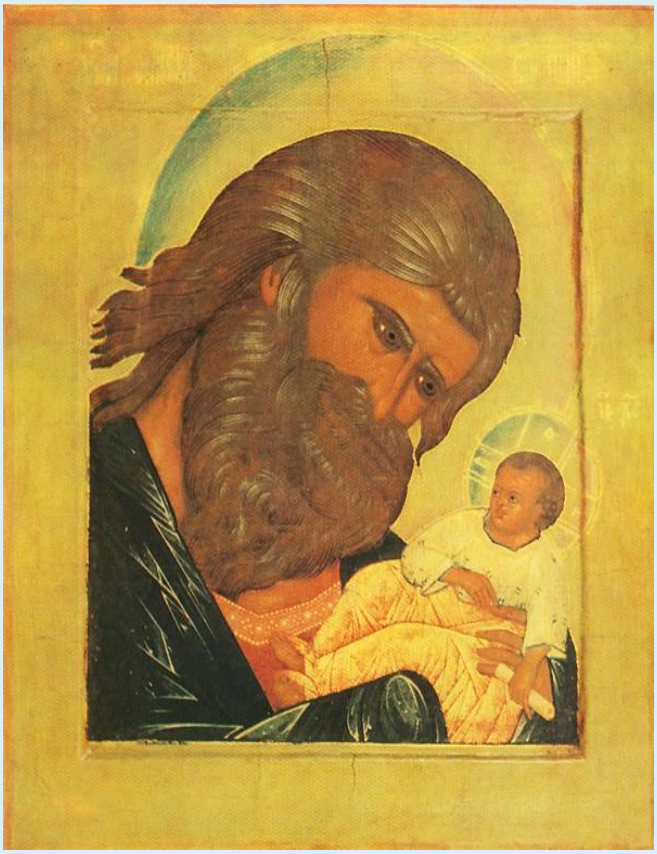

Ο ΑΓΙΟΣ
ΣΥΜΕΩΝ

Ο ΑΓΙΟΣ
ΣΥΜΕΩΝ

ΣΥ
ΜΕ
ΩΝ
ΙΔΟ ΟΥΤΟΣ
ΚΕΙΤΑΙ ΕΙΣ
ΠΤΩΣΙΝ Κ,
ΑΝΑΣΤΑΣΙΝ
ΠΟΛΛΩΝ

3 februarie

www.Icon-Art.ru

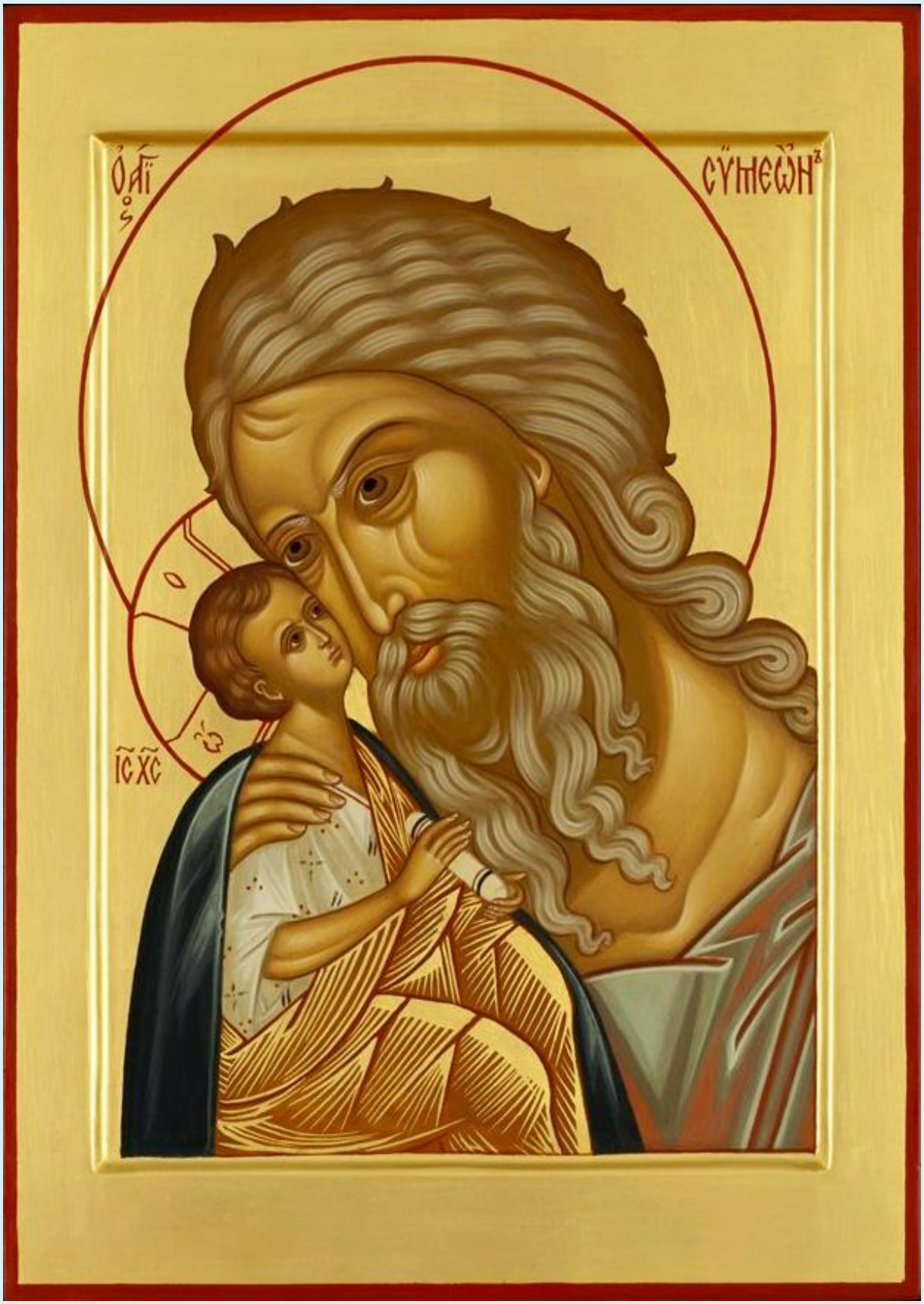
ὍΑΓΙΟΣ
ΣΥΜΕΩΝ
ΙΣ ΧΣ

НЫНЕ ѾПУЩАЕШИ РАБА ТВОЕГО,
ВЛКО, ПО ГЛЛУ ТВОЕМУ, СЪ
МИРОМЪ: ЯКѠ
ОЧИ
ВИДѢСТѢ МОИ СПСНІЕ ТВОЕ, ЕЖЕ ЕСИ ОУГОТОВАЛЪ ПРЕДЪ ЛИЦЕМЪ ВСѢХЪ ЛЮДІЙ: СВѢТЪ ВО ѾКРОВЕНІЕ ЯЗЫКОМЪ И СЛАВУ ЛЮДІЙ ТВОИХЪ ІИЛА.
Ѡ А СVМЕѠНЪ

ІС
ХС

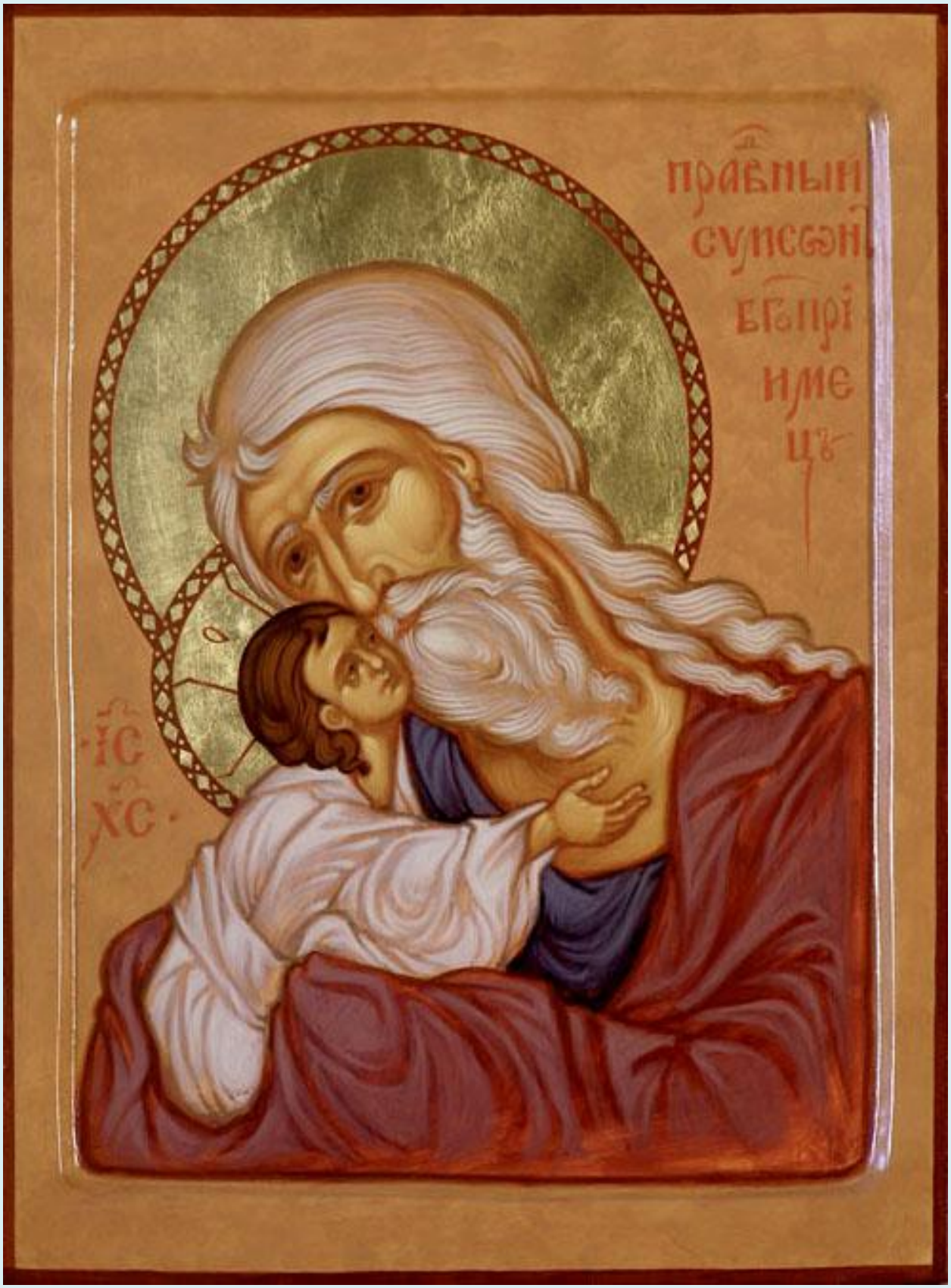
ІС
ХС

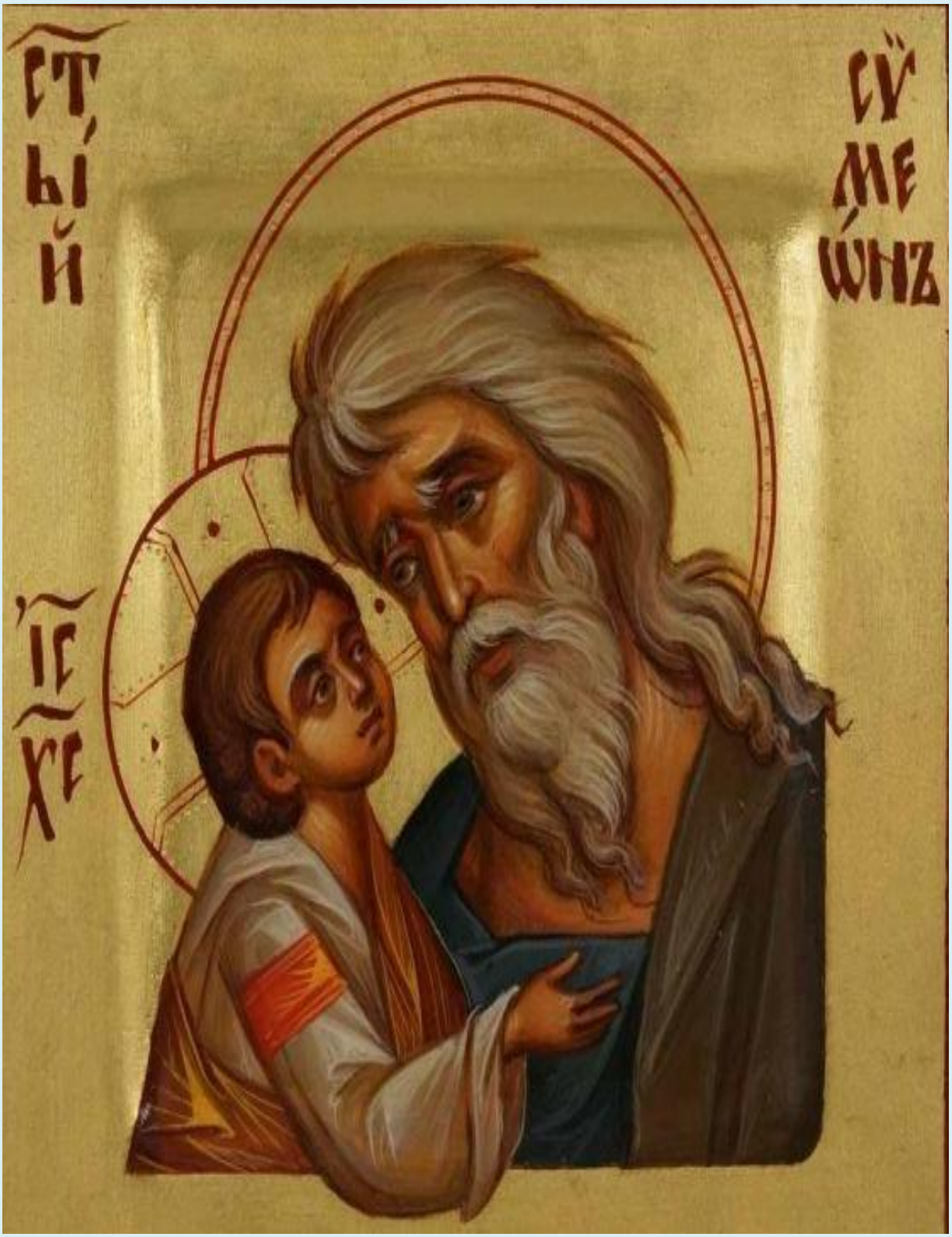
СТЫЙ
СУ
МЕ
ѠНЪ
ІЕ
ХЕ

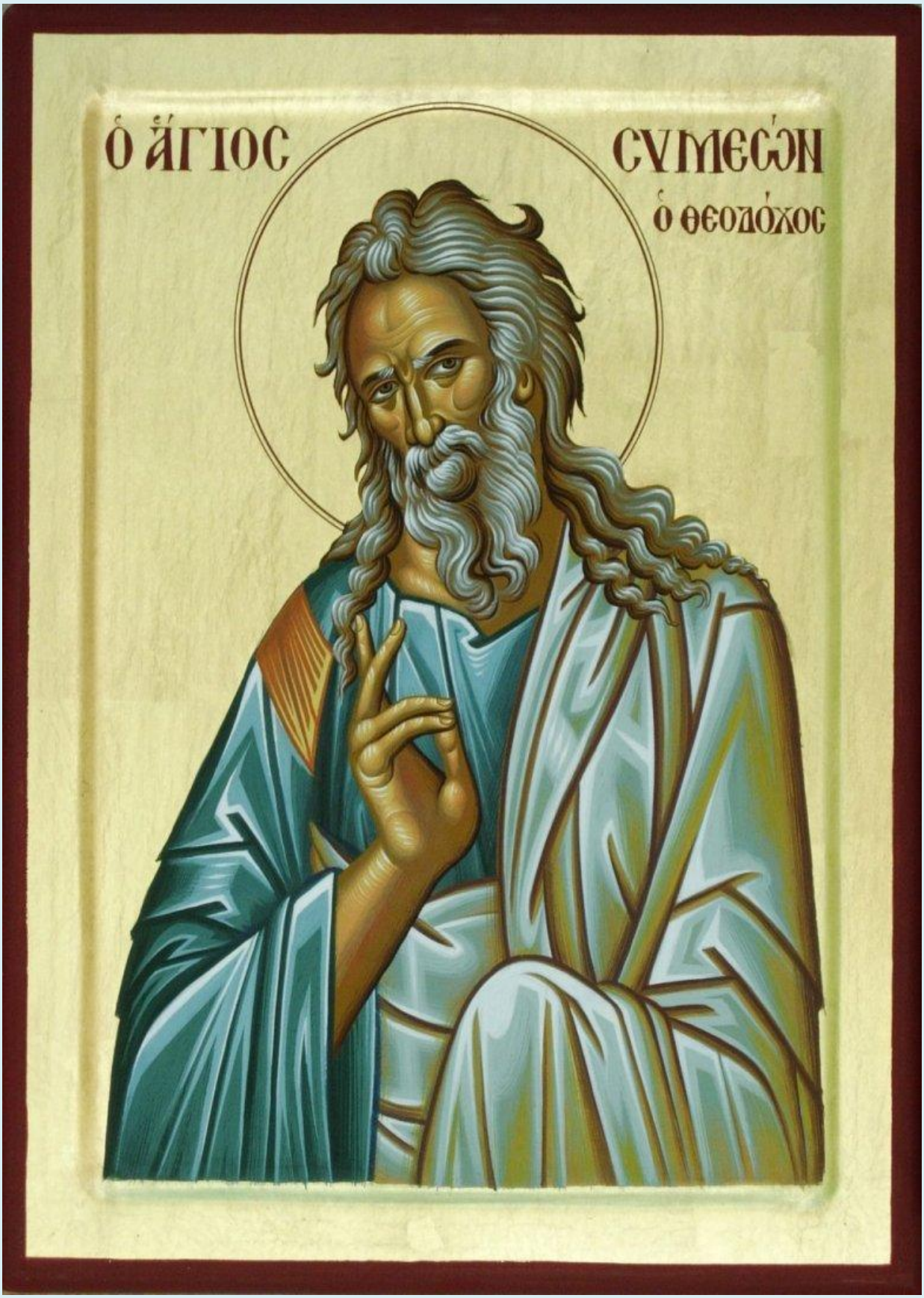
Ὁ ἅγιος
Συμεὼν
ὁ θεοδόχος

Ο ΔΙΚ,
ΓΥΜΝΩΝ Ο ΘΕΟΔΟΧΟΣ

Sfânta proorociţă Ana

Aceasta era fiica lui Fanuil, din neamul lui Asir. După ce locui cu bărbatul ei vreme de 7 ani, acela săvârşindu-se prin moarte, ea rămase la Templu toată viaţa ei, petrecând în post şi rugăciune.

Ţinând acest fel de viaţă în chip neobosit, pe când avea 84 de ani, ea se învrednici a vedea pe Domnul, când fu adus la Templu, la 40 de zile de la naşterea Sa în trup, de PreaSfânta Lui Maică şi dreptul Iosif.

Mulţumind lui Dumnezeu, Ana prooroci despre Dânsul către toţi cei care se aflau în Templu: - ***Acesta este Hristos, despre care au proorocit toţi proorocii.***

Pomenirea ei se săvârşeşte pe 3 februarie şi 28 august.

Propovăduitoare a mântuirii s-a arătat Ana, cea insuflată de Dumnezeu, că nu se depărta de biserica Domnului, slujind ziua şi noaptea în post şi în rugăciuni. Aceasta ieşind cu dreptul Simeon, în întâmpinarea Pruncului Iisus, a mărturisit că acesta este Ziditorul cerului şi al pământului. Şi îmbrăţişând pe Hristos, L-a sărutat şi Duhul s-a sălăşluit întru ea şi a grăit: ***„Tu eşti Dumnezeu şi Fiul Omului, Fiul împărăţiei şi al umilinţei. Tu auzi şi taci, vezi şi eşti nevăzut, eşti pretutindenea şi ascuns". Şi a grăit şi alte proorocii despre Pruncul adus, pentru cei ce aşteptau izbăvirea în Ierusalim cântând lui Dumnezeu: Aliluia.*** *(Din Acatistul Întâmpinării Domnului)*

Înţeleapta Ana ne prooroceşte nouă cele viitoare şi arată de mai înainte, în chip tainic, aşteptarea neamurilor şi izbăvirea lui Israel. *(Din Canonul Înainte-prăznuirii Întâmpinării Domnului)*

Cu sfinţită cuviinţă proorociţa Ana, înţeleapta, cuvioasa şi bătrâna, s-a mărturisit Stăpânului în Templu în chip lămurit, iar pe Născătoarea de Dumnezeu propovăduind-o tuturor celor de faţă, a mărit-o. *(Stihire ce se cântă la Utrenia Prazniculuí)*

Astăzi să lăudăm cu toţii, duhovniceşte dănţuind, pe Simeon primitorul de Dumnezeu şi împreună cu dânsul pe Ana cea înţeleaptă, ca pe cei ce au fost prooroci ai lui Dumnezeu, şi L-au văzut pe Dânsul Prunc făcut pentru noi. *(Din Canonul Sfântului Simeon ce se citeşte la Utrenie)*

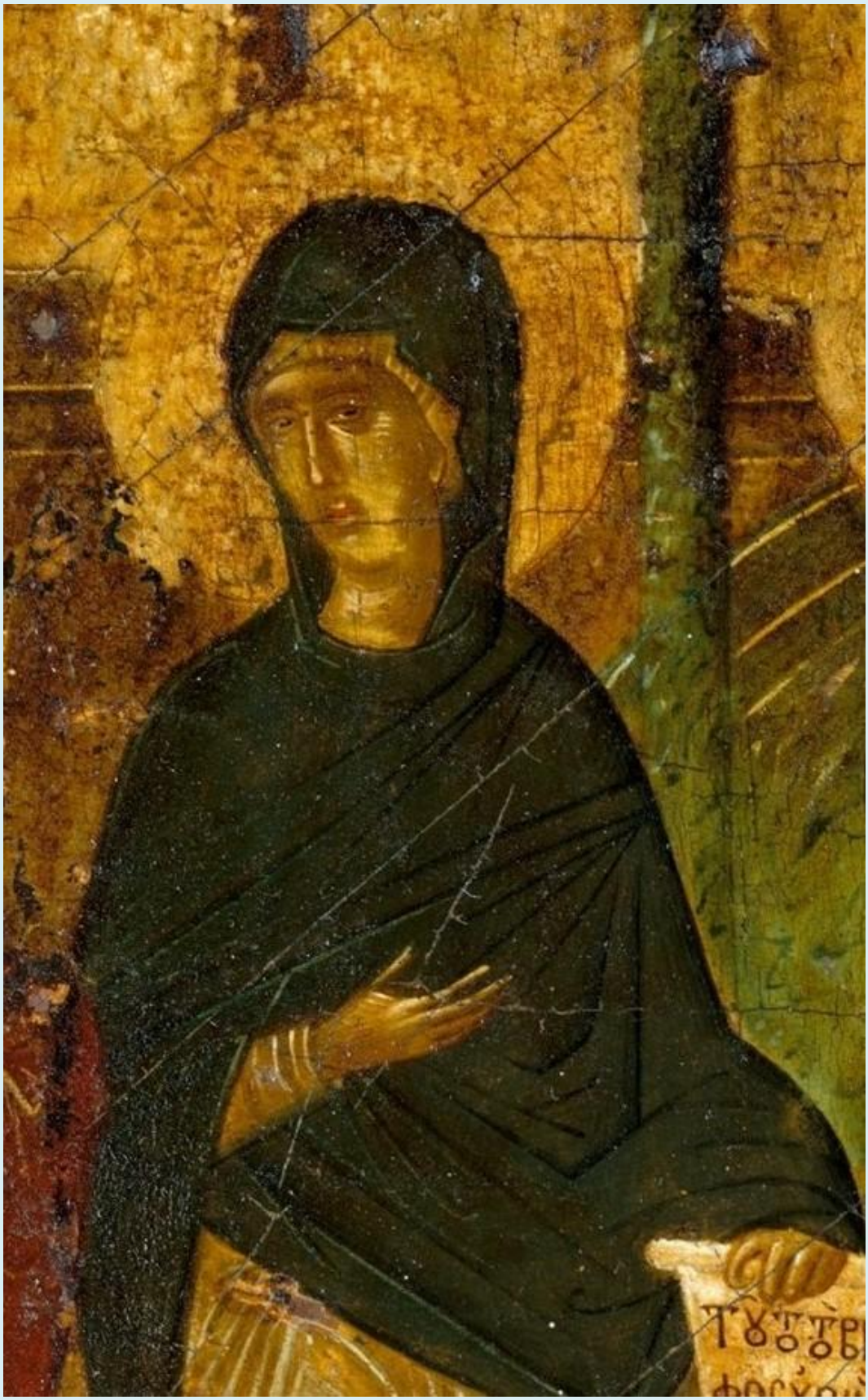

ΤΟΥΣ
ΤΟΒΡΕ
ΦΟΣ
ΘΡΑ
ΝΟΝ
ΚΕΝ
ΕΡΕ
ΡΕΣ
CEN

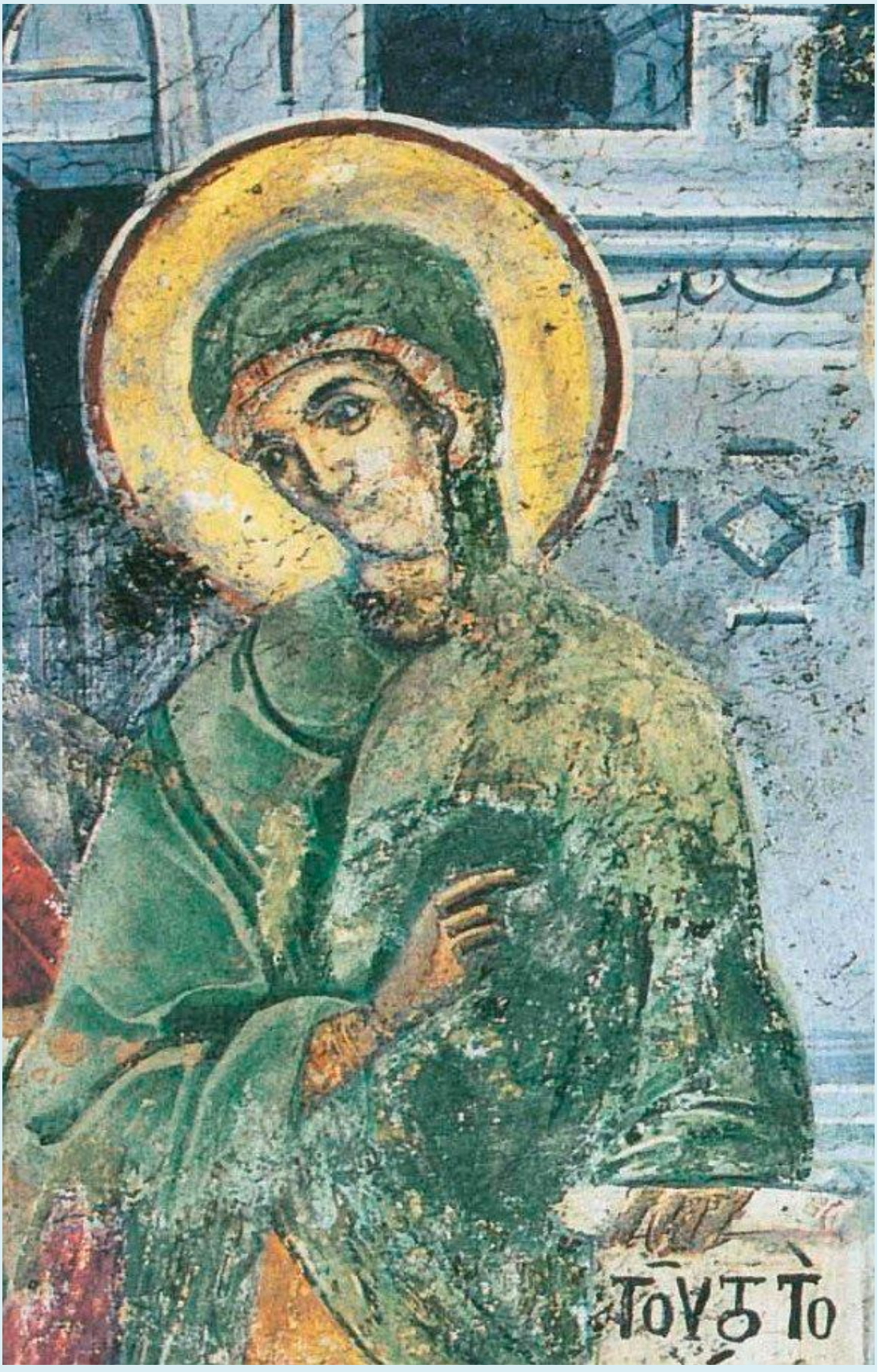
ΤΟΥΤΟ

СТ
АН
НА

www.Icon-Art.ru

СВ. АННА
ПРОРОЧИЦА

СВ-ПРР
АННА

СВ-ПРР
А́ННА

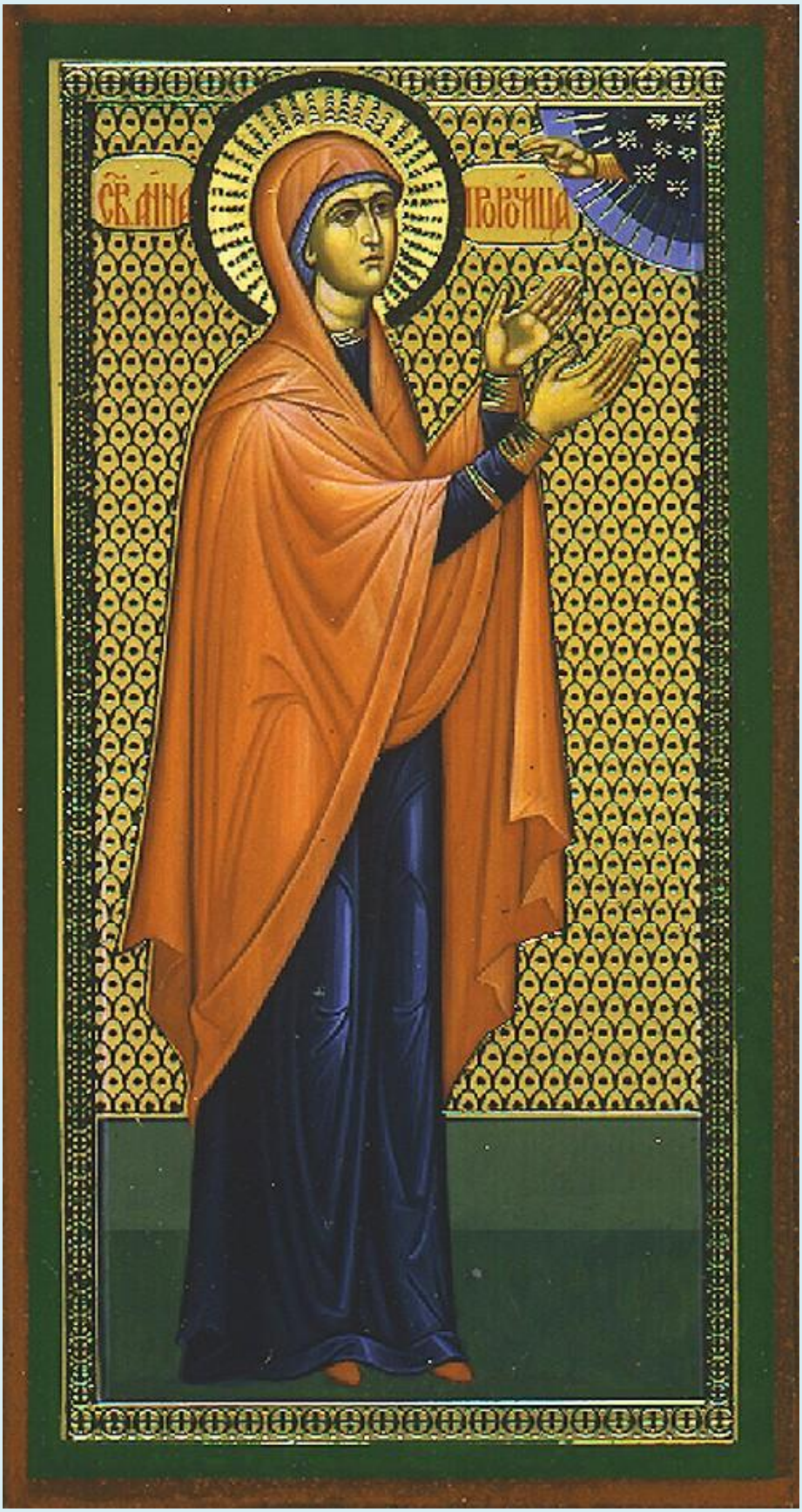

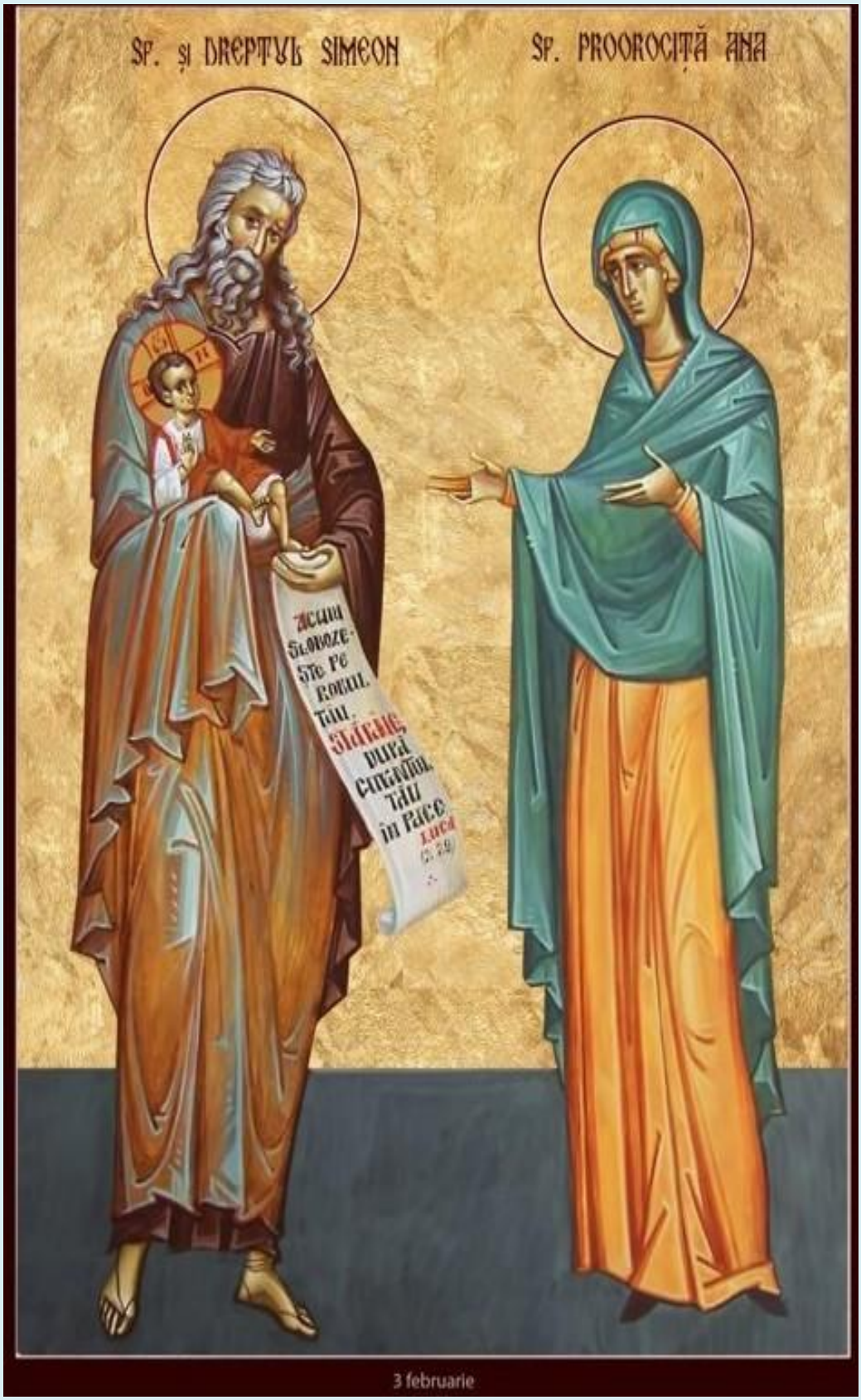
Sf. și Dreptul Simeon
Sf. Proorociță Ana
Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău în pace
Luca (2, 29)
3 februarie

Sf. PROOROCITA ANA
Sf. și DREPTUL SIMEON
Sf. Mc. STAMATE
ΤΟΥΤΟ ΤΟ ΒΡΕΦΟΣ ΧΡΑΝΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΣΤΕΡΕΩΣΕΝ.

3 februarie

Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ
Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ 2 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Ο ΑΓΙΟΣ ΣΥΜΕΩΝ
Η ΠΡΟΦΗΤΙΣ ΑΝΝΑ
Ο Α. ΣΤΑΜΑΤΗΣ
Ο ΝΕΟΜ
ΤΟΥΤΟ ΤΟ ΒΡΕΦΟΣ ΧΡΑΝΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΣΤΕΡΕΩΣΕΝ.

La mulți ani
celor ce poartă numele
Sfântului și Dreptului
Simeon!

Dumnezeu să vă dăruiască
răbdare, spor credință
și în fapte bune!

BASILICA.RO

Rugăciunea Dreptului Simeon

3 Februarie

Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor; lumină spre descoperirea neamurilor și slava poporului Tău Israel.

Cântare de laudă la Dreptul Simeon, apărătorul copiilor mici

Atotputernice Doamne, miluiește și mântuiește,
Ține această mică flăcăruie de viață.
Asemenea luminii unei candele
Este viața acestui copil,
Iar vânturile lumii cumplite sunt,
Chiar și pentru strălucitoarele stele.
Un foc mic se păstrează sub cenușă,
Iar sub mâna Ta, sufletul omului.
O, Doamne, mântuiește-ne, miluiește-ne și ne ușurează
Trecerea prin această viață.
Așa s-a rugat și Prorocul David,
deși el era torță strălucitoare.
Păzește sufletul și cugetul copiilor
De toată întinarea cea rea a păcatului.
Sufletul lor ușor ar pieri
Dacă Tu, Doamne, nu l-ai apăra ca un Puternic.
O, Stăpâne, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi și acum,
Ține această mică flăcăruie în viață!
Pentru rugăciunile Sfântului Tău, Dreptul Simeon,
Cel care în brațele sale pe Pruncul Iisus l-a primit.

Astăzi să lăudăm cu toţii, duhovniceşte dănţuind, pe Simeon primitorul de Dumnezeu şi împreună cu dânsul pe Ana cea înţeleaptă, ca pe cei ce au fost prooroci ai lui Dumnezeu, şi L-au văzut pe Dânsul Prunc făcut pentru noi.